

Η ΣΧΟΛΗ ΑΡΚΕΗΝ

Ο ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΥ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΟΜΑΔΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΥ

- A. Εισαγωγή**
- B. Ο Σκοπός των Διαλογισμών Πανσελήνου**
- Γ. Διαλογισμός, Ένας Τρόπος Ζωής**
- Δ. Αποκρυφιστικός Διαλογισμός**
- Ε. Ομαδικός Διαλογισμός**
- ΣΤ. Οι Περίοδοι των Τριών Μεγάλων Πανσελήνων**
- Ζ. Προετοιμασία για Ομαδική Υπηρεσία**
- Η. Βαθύτερες Όψεις Διαλογισμού**
- Θ. Η Εξαπλή Πρόοδος της Θείας Αγάπης**
- Ι. Η Προσέγγιση της Ιεραρχίας κατά την Πανσέληνο**
- Κ. Η Νέα Σελήνη**
- Λ. Ενισχύοντας τα Χέρια του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου**

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΟΜΑΔΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΥ

Είναι ενθαρρυντικό το γεγονός ότι οι ομαδικές συναντήσεις για διαλογισμό κατά την πανσέληνο βρίσκονται σε ανοδική πορεία σε όλο τον κόσμο. Οι περισσότεροι σπουδαστές της Σχολής Αρκέην γνωρίζουν ότι η διαλογιστική εργασία μπορεί να είναι πιο αποτελεσματική σε ομαδικό σχηματισμό κατά τη διάρκεια της πανσελήνου και πολλοί έχουν την ευκαιρία να συμμετάσχουν σε συναντήσεις στην δική τους περιοχή διαμονής. Η ίδια η Σχολή Αρκέην πραγματοποιεί τακτικές συναντήσεις και το έχει κάνει εδώ και πολλά χρόνια στην έδρα των κεντρικών γραφείων: Νέα Υόρκη, Λονδίνο και Γενεύη. Οι συναντήσεις αυτές είναι ανοιχτές για το κοινό και έχουν εξελιχθεί τα τελευταία χρόνια σε δημόσιες εκδηλώσεις, καθώς σε ορισμένες περιπτώσεις κοινοποιούνται ευρέως.

Θα θέλαμε να τονίσουμε το γεγονός, ότι η Σχολή Αρκέην δεν φέρει την ευθύνη για συναντήσεις πανσελήνου που πραγματοποιούνται από ομάδες ή άτομα σε όλο τον κόσμο και οι συναντήσεις αυτές δεν γίνονται αντικείμενο προώθησης από την Σχολή. Αποτελούν πρωτοβουλία και τελούν υπό την ευθύνη εκείνων που έχουν επιλέξει να αποδεχτούν αυτήν τη μορφή υπηρεσίας. Ως επί το πλείστον, οι συναντήσεις πραγματοποιούνται μόνο για διαλογισμό, και δεδομένου ότι οι σπουδαστές της Σχολής είναι ενήμεροι για την πολιτική της Σχολής, να μην φέρει τους σπουδαστές σε επαφή μεταξύ τους παρά μόνο για σκοπούς υπηρεσίας, γνωρίζουμε ότι η ακεραιότητα αυτών των ομαδικών συναντήσεων θα διατηρηθεί. Εάν και κατά πόσον θα προκύψουν άλλες μορφές υπηρεσίας από τον διαλογισμό πανσελήνου, αυτό εναπόκειται στην επιλογή και απόφαση των υπευθύνων. Θεμελιώδης, ωστόσο, σε κάθε διευρυμένη μορφή υπηρεσίας παραμένει η προσέγγιση της Ιεραρχίας κατά την πανσέληνο από μήνα σε μήνα.

Αξίζει, ίσως, να εξεταστεί ο λόγος για τον οποίο διοργανώνουμε αυτές τις συναντήσεις πανσελήνου και επιθυμούμε την διεύρυνσή τους. Ποιος είναι ο βασικός σκοπός τους; Και πώς πρέπει να λειτουργούν;

Πραγματοποιούμε αυτές τις συναντήσεις, (α) επειδή για τον εσωτεριστή ο διαλογισμός είναι η κατ'εξοχήν τεχνική υπηρεσίας, με την οποία ένας χρήσιμος αγωγός και ένας λειτουργικός οργανισμός μπορούν να καταστούν διαθέσιμα στην εισροή ενέργειας μέσω της Ιεραρχίας για να αγκυροβολήσουν και να εκφράσουν ιεραρχική πρόθεση, και (β) επειδή συμβάλλουν στην εδραίωση του ρυθμού προσέγγισης της Ιεραρχίας στο απόγειο του κυκλικού ενεργειακού κύματος κάθε μήνα και στον επιστημονικό ρυθμό επίκλησης/εφέλκησης, πάνω στον οποίο θα βασιστεί η νέα παγκόσμια θρησκεία.

Και οι δύο αυτές δηλώσεις σκοπού θα μπορούσαν να διερευνηθούν εκτενώς και να επεκταθούν. Αμφότερες παρέχουν τον πρωταρχικό λόγο για τον οποίο πραγματοποιούμε αυτές τις συναντήσεις τακτικά και θέλουμε να βοηθήσουμε και άλλους να τις αναπτύξουν και σε άλλες περιοχές. Οι συναντήσεις πανσελήνου συμβάλλουν στην προετοιμασία της ανθρώπινης συνείδησης για την προσέγγιση της ιεραρχίας και την επανεμφάνιση του Χριστού. Χρησιμοποιούνται σε μεγάλη κλίμακα από την Ιεραρχία αυτό τον καιρό, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξωτερίκευσης που βρίσκεται σε εξέλιξη.

Πώς πρέπει να διεξάγονται αυτές οι συναντήσεις; Μας δίνεται, εδώ, μια κατεύθυνση με τις λέξεις «διαλογισμός» και «ιεραρχική πρόθεση». Οι συναντήσεις πανσελήνου –όπως διοργανώνονται από τα Κεντρικά Γραφεία της Σχολής Αρκέην– αποτελούν, κατά βάση, συναντήσεις ομαδικού διαλογισμού. Έχουμε εξαλείψει οποιαδήποτε τάση να συμπεριλάβουμε άλλους παράγοντες, οι οποίοι μπορεί να είναι πολύ χρήσιμοι από μόνοι τους σε άλλες περιστάσεις. Για παράδειγμα, η ομιλία που δίνεται ως προκαταρκτική στο διαλογισμό στοχεύει να συνενώσει τα άτομα από κοινού ως έναν όμιλο στο νοητικό πεδίο βοηθώντας στη δημιουργία μιας ομαδικής ολοκλήρωσης και ευθυγράμμισης με την Ιεραρχία, η οποία, κατόπιν, χωρίς διακοπή συνεχίζεται αβίαστα καθ' όλη την διάρκεια του διαλογισμού με τη μέγιστη

αποτελεσματικότητα. Ως εκ τούτου, η προκαταρκτική ομιλία είναι συνήθως σύντομη και σε καμία περίπτωση δεν χρησιμοποιείται ως διάλεξη για την μετάδοση πραγματολογικής γνώσης. Σκοπός της είναι να ανυψώσει και να ενώσει την ομάδα στη συνείδηση. Ο υπεύθυνος της συνάντησης μπορεί να χρησιμοποιήσει την σύντομη εισαγωγική περίοδο προκειμένου να συνδέσει την ομάδα με την προγραμματισμένη κατεύθυνση της ιεραρχικής προσοχής, εάν είχε προηγουμένως τη δυνατότητα να προετοιμαστεί υποκειμενικά (ιδιαίτερα κατά την καθαυτή περίοδο της πανσελήνου), και να συντονιστεί –τουλάχιστον ως ένα σημείο– με τον τρόπο που η ιεραρχία επιδιώκει να χρησιμοποιήσει την ευκαιρία της πανσελήνου, βάσει της διατιθέμενης ποιότητας και τύπου ενέργειας. Μια συγκεκριμένη ποιότητα, ή ένας βασικός τόνος, μπορεί να εκφραστεί σε συνάρτηση με την κάθε περίοδο πανσελήνου, διαμορφώνοντας το κλειδί με το οποίο η ομιλία μπορεί να βοηθήσει στην διάνοιξη του αγωγού και στην ενοποίηση των εργατών ως μια καρδιά, μια διάνοια και μια ψυχή.

Αυτός ο τύπος «συνεργασίας με την Ιεραρχία κατά την πανσελήνου» απαιτεί ένα υψηλό επίπεδο κατανόησης και την ικανότητα να εργαζόμαστε απερίσπαστοι σε διαλογισμό. Πρόκειται για μια αποκρυφιστική εργασία με την βαθύτερη έννοια, που κάνει χρήση των νόμων και των τεχνικών της ενέργειας, αποβλέποντας σε έναν συγκεκριμένο στόχο. Όσοι παρευρίσκονται σε αυτές τις συναντήσεις, επομένως, έρχονται για να εργαστούν εσωτερικά και για κανέναν άλλο λόγο. Προσέρχονται ήσυχα, συμβάλλουν στο έργο και αποχωρούν ήσυχα. Δεν χρησιμοποιούμε τις συναντήσεις πανσελήνου για άλλους ομαδικούς σκοπούς· για παράδειγμα, ως ομαδική «συνάθροιση» ή για να δοθεί ευκαιρία για συζήτηση, η οποία αναπόφευκτα φέρνει διασκορπισμό της ενέργειας, συνήθως στο επίπεδο του συγκεκριμένου νου. Γνωρίζουμε από την εμπειρία μας στη διάρκεια των ετών, ότι ένας σταθερός πυρήνας εργατών –συνήθως σπουδαστές της Σχολής– παρέχουν ένα πλαίσιο στο οποίο επιτυγχάνεται επωφελής εργασία, ανεξάρτητα από τον αριθμό των νέων ατόμων που μπορεί να συμμετέχουν σε μια συνάντηση. Πάντα υπάρχουν νεοφερμένοι· αυτοί ανταποκρίνονται στο έργο και επανέρχονται εάν σκοπός τους είναι να εργαστούν και να συμβάλουν στον διαλογισμό. Εάν όμως έρχονται με σκοπό να παρακολουθήσουν μια διάλεξη ή να αποκομίσουν ό, τι μπορεί να τους ωφελήσει, απομακρύνονται.

Επομένως, φαίνεται ότι ενώ συναντήσεις για διαλέξεις και συζητήσεις μπορούν να πραγματοποιηθούν όπου υπάρχει κάποια πραγματική υπηρεσία και χρησιμότητα, οι ομαδικές συναντήσεις διαλογισμού πανσελήνου έχουν μια εσωτερική λειτουργία, στην οποία η απλή εξωτερική μορφή που παίρνει η συνάντηση αποτελεί μια ουσιαστική συμβολή διάνοιξης του αγωγού και διατήρησής του ανοιχτού, ώστε οι ιεραρχικές ενέργειες να επιτελέσουν το ζωτικής σημασίας έργο τους. Τέτοιο έργο μπορεί να εδραιωθεί μόνο όταν υπάρχει ένας πυρήνας εσωτερικών εργατών –ακόμη και μόνο δύο ή τρεις– που κατανοούν τη σημασία αυτής της ομαδικής υπηρεσίας και είναι έμπειροι στις τεχνικές του αποκρυφιστικού διαλογισμού.

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αυτό το κείμενο περιέχει ορισμένες πληροφορίες σχετικά με μια σημαντική υπηρεσία που εκτελείται από μέλη και φίλους της Σχολής Αρκέην και πολλούς άλλους σε όλο τον κόσμο – τις μηνιαίες συναντήσεις διαλογισμού πανσελήνου. Μια φορά τον μήνα, όσο το δυνατόν πλησιέστερα προς την ώρα της πανσελήνου, πραγματοποιείται μια συνάντηση διαλογισμού στον χώρο ή σε χώρους πλησίον των κατά τόπους Κεντρικών Γραφείων, στην οποία προσκαλούνται όλοι όσοι διαμένουν σε κοντινές αποστάσεις. Αυτή η συνάντηση είναι μια πράξη ομαδικής υπηρεσίας μέσω ομαδικού διαλογισμού. Συνήθως δίνεται μια σύντομη ομιλία από ένα μέλος του προσωπικού των γραφείων, στην οποία θίγεται κάποια όψη του έργου της πνευματικής Ιεραρχίας του πλανήτη, της υπηρεσίας του Σχεδίου ή της διδασκαλίας στην Ατραπό της Μαθητείας και η ομιλία αυτή καταλήγει σε ομαδικό διαλογισμό ο οποίος διεξάγεται ως μια συνειδητή πράξη υπηρεσίας. Οι ομιλίες αυτές δεν έχουν την φύση διαλέξεων, όπου οι σπουδαστές του εσωτερισμού προσέρχονται για να βοηθηθούν και να ενημερωθούν. Παρότι συμβαίνει συχνά, κάποιο πρόβλημα να ξεκαθαρίζεται και οι σπουδαστές να βοηθιούνται, αυτό είναι βασικά συμπτωματικό και απόρροια του έργου ενωμένου ομαδικού διαλογισμού. Αυτό σημαίνει, ότι οι σπουδαστές θα πρέπει να προετοιμάζονται εκ των προτέρων για αυτές τις συναντήσεις, καθότι μια κατανόηση του σκοπού και των τεχνικών που συνεπάγονται οδηγεί σε μια ζωντανή και νοήμονα συμμετοχή σε μια τέτοια ομαδική δράση.

Μπορεί να αναρωτηθούμε, γιατί οι συγκεντρώσεις αυτές γίνονται την ώρα της πανσελήνου. Τί σχέση έχει με αυτό η σελήνη; Οι ενέργειες του φωτός και της αγάπης και της θέλησης-για-το καλό είναι πάντα διαθέσιμες για εκείνους που μπορούν να έλθουν σε επαφή μαζί τους με τον διαλογισμό. Όμως, σε κάθε όψη της πλανητικής μας ζωής σημειώνονται κύκλοι ανόδου και καθόδου των πνευματικών ενεργειών, με τις οποίες οι ομάδες, όπως επίσης και τα άτομα, μπορούν συνειδητά να συνεργάζονται. Ένας από τους σημαντικότερους ενεργειακούς κύκλους συμπίπτει με τις φάσεις της σελήνης, που φθάνει στην αιχμή και την κορύφωσή του κατά τη διάρκεια της πανσελήνου. Αυτή είναι η στιγμή, επομένως, όπου η διοχέτευση της ενέργειας μέσω ομαδικού διαλογισμού μπορεί να αποβεί μοναδικά αποτελεσματική.

Σήμερα, αμέτρητοι όμιλοι υπηρεσίας σε όλο τον κόσμο συναντώνται τακτικά κατά τη διάρκεια της πανσελήνου, κάθε μήνα, για διαλογιστική εργασία. Η ίδια η σελήνη δεν ασκεί καμία επίδραση στο έργο, ωστόσο ο ολόφωτος σεληνιακός δίσκος υποδεικνύει μια άμεση και ανεμπόδιστη ευθυγράμμιση ανάμεσα στον πλανήτη μας και τον ήλιο, το ηλιακό κέντρο και την πηγή ενέργειας κάθε ζωής στη Γη, φυσικής συνείδησης, ψυχικής επίγνωσης και πνευματικής ζωής. Σε τέτοιες περιόδους ο άνθρωπος μπορεί να κάνει μια οριστική προσέγγιση στον Θεό, τον Δημιουργό, το κέντρο της ζωής και τη νοημοσύνης.

Η αύξηση της σελήνης μέχρι την πλήρη λαμπρότητα που τη διαδέχεται η ελάττωση, συμβολίζει ένα νόμο που πρέπει οι σπουδαστές να μάθουν να αναγνωρίζουν – τον Νόμο των Κύκλων.

«Ο διαλογισμός της ψυχής έχει φύση ρυθμική και κυκλική, όπως και καθετί άλλο στον κόσμο. Η ψυχή αναπνέει και έτσι ζει η μορφή της». Η ρυθμική φύση του διαλογισμού της ψυχής δεν πρέπει να παραβλέπεται στη ζωή του ζηλωτή. Υπάρχει μια άμπωτις και πλημμυρίδα σε όλη τη φύση και στις παλίρροιες του ωκεανού έχουμε μια θαυμάσια απεικόνιση ενός αιώνιου νόμου. Καθώς ο ζηλωτής προσαρμόζεται στις παλίρροιες της ψυχικής ζωής, αρχίζει να αντιλαμβάνεται ότι υπάρχει πάντα μια εισροή, μια ζωογόνηση και μια διέγερση που ακολουθείται από μια εκροή τόσο σίγουρη και τόσο αναπόφευκτη όσο και οι αμετάβλητοι νόμοι της δύναμης. Αυτή η άμπωτις και πλημμυρίδα μπορεί να ιδωθεί σε λειτουργία στις διεργασίες του θανάτου και της ενσάρκωσης. Μπορεί επίσης να ιδωθεί σε ολόκληρη τη διαδικασία των ζωών ενός ανθρώπου, γιατί κάποιες ζωές μπορεί να φαίνεται ότι είναι έκδηλα στατικές και ασήμαντες, αργές και αδρανείς από τη σκοπιά της εμπειρίας της ψυχής, ενώ άλλες είναι παλλόμενες, γεμάτες εμπει-

ρία και ανάπτυξη. Αυτό πρέπει να το θυμάστε όλοι εσείς που είστε εργάτες, όταν ζητάτε να βοηθήσετε τους άλλους να ζουν ορθά. Βρίσκονται άραγε στην αμπώτιδα ή υποβάλλονται στην πλημμυρίδα της ψυχικής ενέργειας;

... Επιπλέον, και κάτι που έχει πιο ζωτική σημασία για μας, οι κυκλικές αυτές παρωθήσεις στη ζωή του μαθητή έχουν μεγαλύτερη συχνότητα, ταχύτητα και ισχύ από ό,τι έχουν στη ζωή του μέσου ανθρώπου. Εναλλάσσονται με καταθλιπτική ταχύτητα. Η εμπειρία βουνού και κοιλάδας του μυστικιστή δεν είναι παρά ένας τρόπος έκφρασης αυτής της αμπώτιδας και πλημμυρίδας. Μερικές φορές ο μαθητής περπατά στο φως του ηλίου και άλλες στο σκοτάδι· μερικές φορές γνωρίζει τη χαρά της πλήρους επικοινωνίας και άλλες όλα φαίνονται ανιαρά και στείρα· η υπηρεσία του είναι περιστασιακά μια καρποφόρος και ικανοποιητική εμπειρία και φαίνεται πραγματικά ικανός να βοηθά· άλλες στιγμές νιώθει πως δεν έχει τίποτα να προσφέρει και η υπηρεσία του είναι άγονη και έκδηλα αναποτελεσματική. Μερικές μέρες όλα είναι καθαρά για αυτόν και φαίνεται να στέκει στη βουνοκορφή, ατενίζοντας ένα ηλιόφωτο τοπίο όπου όλα είναι καθαρά στην όρασή του. Γνωρίζει και νιώθει ότι είναι ένας υιός του Θεού. Όμως αργότερα τα σύννεφα φαίνεται να κατεβαίνουν και δεν είναι βέβαιος για τίποτα και φαίνεται να μην ξέρει τίποτα. Περπατά στο φως του ηλίου και σχεδόν καταβάλλεται από τη λαμπρότητα και τη θερμότητα των ηλιακών ακτίνων και διερωτάται για πόσο καιρό θα συνεχισθεί αυτή η άνιση εμπειρία και η βίαιη εναλλαγή αυτών των αντιθέτων.

Όταν όμως συλλάβει το γεγονός ότι παρατηρεί το αποτέλεσμα των κυκλικών ωθήσεων και το αποτέλεσμα του διαλογισμού της ψυχής στη μορφική του φύση, η έννοια γίνεται σαφέστερη και αντιλαμβάνεται ότι είναι η μορφική αυτή όψη που αποτυγχάνει στην ανταπόκρισή της και αντιδρά άνισα στην ενέργεια. Τότε μαθαίνει ότι εφόσον μπορεί να ζει στην ψυχική συνείδηση και να επιτυγχάνει κατά βούληση εκείνο το «μεγάλο ύψος» (αν μπορώ να το εκφράσω έτσι), οι διακυμάνσεις της μορφικής ζωής δεν θα τον αγγίζουν ...

Η εκτίμηση των παραπάνω σκέψεων πρέπει να δομήσει στον ζηλωτή μια αντίληψη της αξίας του διαλογιστικού του έργου, ενώ η ιδέα της κυκλικής ανταπόκρισης στην ψυχική ώθηση υποκρύπτεται στις δραστηριότητες του πρωινού διαλογισμού, της μεσημβρινής περισυλλογής και της βραδινής ανασκόπησης. Μια μεγαλύτερη άμπωτις και πλημμυρίδα υποδεικνύεται επίσης στις δύο όψεις της πανσελήνου και της νέας σελήνης. Να το έχετε αυτό κατά νου.

(Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σελ. 62- 64)

Όταν ο εσωτεριστής σπουδαστής αρχίζει να παρατηρεί τις διεργασίες του νόμου της άμπωτης και της πλημμυρίδας, διαπιστώνει ότι η αυξημένη προσοχή του εντείνει συχνά την εμπειρία του σχετικά με αυτόν και ίσως ανακαλύψει, επίσης, ότι τον χρησιμοποιεί σαν δικαιολογία για να καλύψει τις φτωχότερες ιδίως αντιδράσεις του στο διάστημα της σκοτεινής φάσης της σελήνης. Αν αυτό συμβαίνει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, τότε δείχνει ότι η μορφική φύση αντιδρά με τρόπο άνισο στην ενέργεια και ότι όταν ο υποψήφιος μάθει να «ζει στη συνείδηση της ψυχής» - κατά βούληση - δεν θα τον θίγουν πλέον οι διακυμάνσεις της μορφικής ζωής.

«Μέσα στο ζηλωτή προκύπτει κάποια κατανόηση του τί συμβαίνει και αφυπνίζεται στην επιθυμία να ελέγξει συνειδητά αυτή την αμπώτιδα και πλημμυρίδα, ή (για να το θέσω με απλά λόγια) να στρέφει τις δυνάμεις της εξωστρεφούς ενέργειας σε όποια κατεύθυνση επιλέξει, ή να αποσύρεται στο κέντρο του κατά βούληση».

(Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σελ. 244)

Η Ιεραρχία οπωσδήποτε κάνει χρήση των περιόδων πανσελήνου. Μπορούμε, εφόσον το επιθυμούμε, να μάθουμε να συνεργαζόμαστε με τα Μέλη της Ιεραρχίας καθώς Αυτοί εργάζονται για να φέρουν το Σχέδιο στην προσοχή των μαθητών σε όλον τον κόσμο.

«Διαστήματα δραστηριότητας διαδέχονται διαστήματα πραλάγια και περίοδοι καταγραφόμενης επαφής εναλλάσσονται με περιόδους προφανούς σιωπής. Σημειώστε εδώ την επιλογή των λέξεων. Η εναλλαγή αυτή οφείλεται στην επιβολή του Νόμου της Περιοδικότητας και αν ο σπουδαστής αναπτύσσεται όπως είναι επιθυμητό, κάθε πραλαγιακή περίοδος θα ακολουθείται από μια περίοδο μεγαλύτερης δραστηριότητας και δυναμικότερης επίτευξης. Ο ρυθμός, η άμπωτις και η πλημμυρίδα και ο μετρήσιμος κτύπος της παλλόμενης ζωής είναι πάντα ο νόμος του σύμπαντος και καθώς μαθαίνουμε να ανταποκρινόμαστε στον κραδασμό των υψηλών Τόπων πρέπει να έχουμε κατά νου την ρυθμική αυτή περιοδικότητα. Ο ίδιος νόμος διέπει ένα ανθρώπινο ον, έναν πλανήτη, ένα ηλιακό σύστημα – όλα τα κέντρα ή εστιακά σημεία ενέργειας σε κάποια μεγαλύτερη Ζωή. Αν πρόκειται να επιτύχει ένα έργο όπως αυτό που κάνετε (και είναι κυρίως το έργο της ανάπτυξης της ικανότητας να αγγίζουμε ορισμένα ρεύματα στα νοητικά επίπεδα – ρεύματα που εκπορεύονται από τον ανώτερο εαυτό, από τον εγωικό σας όμιλο ή από το Διδάσκαλο), πρέπει να παρέχονται συγκεκριμένες σχεδιασμένες συνθήκες. Πρέπει να υπάρχουν ορισμένοι παράγοντες. Αν δεν υπάρχουν, τότε τα ρεύματα (αν μπορώ να το εκφράσω έτσι) παρεκκλίνουν και η επαφή αποτυγχάνει να πραγματοποιηθεί. Αν απαιτείται η ενασχόληση με τις εγκόσμιες υποθέσεις –και τέτοιες περίοδοι έρχονται σε κάθε βιόκυκλο– τότε η προσοχή πρέπει να συγκεντρωθεί σε αυτές τις λεπτομέρειες και η ανώτερη επαφή μπορεί τότε να παραμείνει προσωρινά απραγματοποίητη. Μια τέτοια προσήλωση στις υποθέσεις του φυσικού πεδίου δεν είναι αναγκαστικά απώλεια χρόνου, γιατί μπορεί να είναι στον ίδιο βαθμό μέρος του σχεδίου στην ιδιαίτερη εκείνη εποχή, όσο κάθε άλλο είδος υπηρεσίας. Ο σκοπός είναι η πλήρης έκφραση και συνείδηση σε κάθε πεδίο, έχοντας υπόψη ότι κάθε πεδίο με τις ποικίλες του καταστάσεις συνείδησης αποτελεί εξίσου μέρος της θείας Ζωής».

(*Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας*, σελ. 323-4)

Η περίοδος της Πανσελήνου θεωρείται γενικά ότι καλύπτει πέντε ημέρες, την ημέρα της ίδιας της πανσελήνου, τις δύο προηγούμενες ημέρες και τις δύο ημέρες που ακολουθούν την πανσέληνο:

- α. Οι δύο μέρες *προετοιμασίας*: Παραμερίστε κάθε σκέψη για τα δικά σας προβλήματα, είτε προσωπικά, είτε πνευματικά και προσπαθήστε να κατανοήσετε το Σχέδιο και την σχέση σας με αυτό καθώς και την ομαδική σύνδεση.
- β. Η ημέρα *περιφρούρησης*: Αυτή είναι η ημέρα κατά την οποία λαμβάνει χώρα η πραγματική στιγμή της πανσελήνου. Είναι η περίοδος επαφής μεταξύ των εξωτερικών και των εσωτερικών ομίλων. (Τί είναι αυτό που πρέπει να προστατευθεί;)
- γ. Οι δύο ημέρες *διανομής*, ορθής αποδέσμευσης και χρήσης της ομαδικής ενέργειας. Αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν σκέψεις για τις τεχνικές υπηρεσίας και την επιδέξια δράση με την οποία μπορεί να ικανοποιηθεί μια ανάγκη.

Το πενθήμερο αυτό πρόγραμμα συνιστάται στους ενδιαφερόμενους σπουδαστές. Στην πραγματικότητα υποδεικνύουμε στους πρωτόπειρους του αποκρυφιστικού διαλογισμού είτε να παραλείψουν επί του παρόντος την έντονη αυτή εργασία, ή διαφορετικά να επιτηρούν προσεκτικά τον εαυτό τους για να προφυλαχθούν από την υπερβολική διέγερση. Πολλές φορές προσελκύεται περισσότερη δύναμη από εκείνη που ο σπουδαστής μπορεί να χειριστεί εποικοδομητικά. Η αντίληψη όμως ότι πρόκειται για *ομα-*

δική εργασία και για ομαδική επαφή και χρήση των ενεργειών, εξασφαλίζει το διαμοιρασμό της διέγερσης και την ελάττωση κάθε ατομικού και χωριστικού φραγμού. Το τελευταίο επιτρέπει μια *ομαδική ροή* ενέργειας η οποία δεν εμφανίζεται ποτέ όταν το άτομο εργάζεται τελείως μόνο και για τους δικούς του σκοπούς και η οποία είναι «μοναδικά διαθέσιμη» όταν η σελήνη «φεύγει από τη μέση» και η σύνδεση ανάμεσα στο ηλιακό κέντρο και τον πλανήτη Γη βρίσκεται στην κορύφωσή της.

Αναλαμβάνοντας αυτή την υπηρεσία διαλογισμού πανσελήνων, επιστρατεύουμε όσο γίνεται περισσότερο την φαντασία μας, εργαζόμενοι ως μέλη του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου, αφιερωμένου στην παγκόσμια υπηρεσία. Πνευματικά και τηλεπαθητικά ο όμιλος είναι ένας και το έργο είναι ένα.

B. Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΩΝ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΥ

Πραγματοποιούμε συναντήσεις ομαδικού διαλογισμού κάθε μήνα κατά τη διάρκεια της πανσελήνου εδώ και τόσα χρόνια τώρα, ώστε μπορεί να θεωρούμε τη λειτουργία τους, για τους παρευρισκόμενους, σε μεγάλο βαθμό δεδομένη. Και παρόλο που επαναλαμβάνουμε συχνά τον σκοπό αυτών των ομαδικών συναντήσεων, θα βοηθούσε ίσως να τον διατυπώσουμε καθαρά για άλλη μια φορά.

Κυρίως, βέβαια, πρόκειται για συναντήσεις διαλογισμού σε ένα χρονικό διάστημα, κατά τη διάρκεια του οποίου, η τεχνική του αποκρυφιστικού διαλογισμού από έναν υποκειμενικά συγχωνευμένο και εστιασμένο παγκόσμιο όμιλο εξυπηρετητών μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποτελεσματικά από την Ιεραρχία για την διοχέτευση ενέργειας και για σκοπούς ανθρωπίνης λύτρωσης.

Ο ομαδικός διαλογισμός είναι, επομένως, η πρόθεσή μας στις μηνιαίες συναντήσεις. Δεν χρησιμοποιούμε αυτές τις συναντήσεις για να διδάξουμε στοιχειώδεις αρχές του εσωτερισμού. Δεν θεωρούμε την ομιλία που προηγείται του διαλογισμού ως διάλεξη. Προορίζεται να εστιάσει, να ενώσει και να ανυψώσει τις διαδικασίες σκέψης εκείνων που είναι παρόντες.

Ωστόσο, διατηρούμε πάντα στο νου μας τρεις ζωτικούς παράγοντες:

1. Το έργο που επιτελούμε βασίζεται στο θεμελιώδες γεγονός του αποκρυφισμού ως επιστήμης της ενέργειας.
2. Βασίζεται επίσης σε αυτό που ονομάστηκε η κεντρική ιδέα του αποκρυφισμού – ότι ακόμη και το μικρότερο άτομο της ουσίας περιέχει μέσα του αυτό που μπορεί να ανταποκριθεί στην πνευματική ενέργεια και διέγερση.
3. Αυτές οι λίγες λέξεις, από το βιβλίο Μαθητεία στη Νέα Εποχή, Τόμος II, σ. 222, παρέχουν το ανθρώπινο και πλανητικό πλαίσιο στο οποίο προχωρά η εργασία μας:

«Το αποτέλεσμα του ανθρώπινου διαλογισμού αυτή την εποχή είναι η αλλαγή των συνθηκών, η επίκληση των ανώτερων, πνευματικών δυναμιτοτήτων, η εργασία με συγκέντρωση –τόσο κατακόρυφη όσο και οριζόντια– μέσα στον κόσμο των ανθρώπων και μέσα στο Βασίλειο του Θεού. Αυτή η κατακόρυφη και οριζόντια δραστηριότητα κρατά το μυστικό του δημιουργικού διαλογισμού. Επικαλείται τις ανώτερες ενέργειες και δημιουργεί έναν αγωγό επαφής μεταξύ ψυχής και πνεύματος. Αυτή επέρχεται με ό,τι ονόμασα “κατακόρυφο διαλογισμό». Είναι επίσης εφελκυστική και δημιουργεί αναταραχή ή δυναμική κινητοποίηση σε εκείνο το επίπεδο ύπαρξης που πρέπει να επηρεασθεί ή να αλλάξει και αυτή είναι η οριζόντια όψη. Τόσο η κατακόρυφη όσο και η οριζόντια δραστηριότητα περιγράφουν τη μέθοδο επίκλησης και εφέλκησης όπως χρησιμοποιείται από όλους τους συνδεδετικούς ομίλους μεταξύ των διαφόρων πλανητικών κέντρων».

Έχοντας υπόψη αυτά τα τρία βασικά:

1. τον αποκρυφισμό ως την επιστήμη της ενέργειας,
2. τη θεϊκή διαπερατότητα ή την εμπύχωση κάθε υπόστασης, έτσι ώστε η κρούση της πνευματικής ενέργειας να μπορεί να προκαλέσει ανταπόκριση,
3. την επίδραση του ανθρώπινου διαλογισμού ο οποίος ευθυγραμμίζεται με υψηλότερα κέντρα ζωής στον πλανήτη εδραιώνει τις απαραίτητες αλλαγές στη συνείδηση,

ποιες πρέπει να είναι οι στάσεις και οι προθέσεις μας όταν παρακολουθούμε αυτές τις συναντήσεις πανσελήνου;

Ας συνοπολογίσουμε, επίσης, το πολύ σημαντικό γεγονός ότι πραγματοποιούμε συναντήσεις για ομαδικό διαλογισμό την στιγμή της πανσελήνου κάθε μήνα εδώ και αρκετές δεκαετίες. Ασχολούμαστε, συνεπώς, με μια διαδικασία δόμησης· δεν ξεκινάμε από την αρχή κάθε μήνα ή κάθε χρόνο. Με την πάροδο των ετών έχουμε δημιουργήσει έναν εύχρηστο ομαδικό αγωγό μετάδοσης ενέργειας που αναπτύσσεται συνεχώς, βασισμένος σε αυτό που έχει επιτευχθεί και απαιτεί από εμάς κάθε στιγμή μια βαθύτερη κατανόηση και μια αυξημένη ικανότητα διείσδυσης σε νέα επίπεδα συνείδησης, ανυψώνοντας έτσι τη συνείδηση της ανθρωπότητας στο σύνολό της, ακόμη και κατά ένα πολύ μικρό ποσοστό.

Κατανοούμε ότι αυτό μπορεί να μην είναι εύκολο για όσους συμμετέχουν κατά περιόδους σε αυτές τις συναντήσεις ως νεοαφιχθέντες.

Αλλά με έμφαση στη συμβολή που μπορεί ο καθένας να προσφέρει στον διαλογισμό και λαμβάνοντας υπόψη την ομαδική φύση αυτού του έργου, το οποίο περιλαμβάνει άτομα διαφόρων επιπέδων ανάπτυξης και κατανόησης, συγχωνευμένα μέσω ομαδικής δράσης σε μια λειτουργική ενότητα, είναι δυνατόν να διατηρηθεί ένας ανοιχτός όμιλος σε κατάσταση ρευστότητας χωρίς να επηρεαστεί η ισχύς του ομαδικού αγωγού, ενώ ταυτόχρονα προσφέρεται ευκαιρία σε όσους επιθυμούν να συνεισφέρουν ό,τι μπορούν. Με άλλα λόγια ερχόμαστε για να δώσουμε και όχι να λάβουμε.

Υπάρχει, επίσης, το πολύ σημαντικό γεγονός ότι εργαζόμαστε ως αποκρυφιστές με την τεχνική του αποκρυφιστικού διαλογισμού. Ο αποκρυφισμός είναι η επιστήμη της ενέργειας, και ο αποκρυφιστικός διαλογισμός βασίζεται σε νοητική δραστηριότητα λήψης, αξιοποίησης και διεύθυνσης της ενέργειας. Υπάρχει, λοιπόν, μια σαφής διάκριση μεταξύ ορισμένων τύπων διαλογισμού περισσότερο μυστικιστικής φύσης, όπου γίνεται προσπάθεια να καταστεί ο νους ανενεργός ή παθητικός· αρκετοί συγχέουν αυτήν την νοητική αρνητικότητα με την «ενατένιση», η οποία δεν την αντιπροσωπεύει ούτε κατ' ελάχιστο. Η ενατένιση γίνεται δυνατή μόνον αφότου η νοητική δραστηριότητα ανοίξει έναν αγωγό επικοινωνίας με ανώτερες περιοχές συνείδησης, τις οποίες ο εμποτισμένος από την ψυχή νους μπορεί στη συνέχεια να «ενατενίσει» εν πλήρη ακινησία, καθιστάμενος έτσι εντυπωτικός της ενέργειας υπό μορφή ιδεών αναπόσπαστης αξίας για την πραγματοποίηση του θείου Σχεδίου και Σκοπού. Ο αποκρυφιστικός διαλογισμός που χρησιμοποιούμε σε συναντήσεις πανσελήνου περιλαμβάνει την ευθυγράμμιση της ομαδικής συνείδησης με την Ιεραρχία και τον Χριστό και με τις εξωπλανητικές ενέργειες που είναι διαθέσιμες σύμφωνα με τη συγκεκριμένη ευκαιρία του μήνα. Μετά τη σύντομη περίοδο ενατένισης καθώς «αντικρίζουμε τον Χριστό» αναγνωρίζοντας τη θέση Του ως κέντρο πλανητικής συγχώνευσης, στη συνέχεια εργαζόμαστε επιστημονικά με ενεργή νοητική κατεύθυνση μέσω της μορφής του καθορισμένου έργου.

Ιδανικά, οι ομαδικές συναντήσεις διαλογισμού στην πανσέληνο θα έπρεπε να περιλαμβάνουν μόνο διαλογισμό χωρίς προκαταρκτική συζήτηση. Αλλά για να καταστεί αυτό δυνατό θα έπρεπε οι συναντήσεις αυτές να πραγματοποιούνται σε κλειστό πλαίσιο, περιοριζόμενες σε εκείνους που έχουν εξοικείωση στην κοινή εργασία και στην εμπειρία του ομαδικού διαλογισμού.

Επιλέξαμε να ενεργήσουμε διαφορετικά, ανοίγοντας αυτές τις συναντήσεις στο ευρύ κοινό και σε οποιονδήποτε επιθυμεί να υπηρετήσει τον σκοπό της πλανητικής Ζωής και τις ανάγκες της ανθρωπότητας, σε μια χρονική περίοδο κατά την οποία οι ενέργειες με τις οποίες εργαζόμαστε είναι μοναδικά διαθέσιμες. Αυτές οι ενέργειες αν κατανοηθούν ορθά, προσληφθούν και μεταδοθούν κατά τον διαλογισμό, μπορούν να βοηθήσουν την ανθρωπότητα να προοδεύσει προς τον πνευματικό της στόχο ως ένα ολοκληρωμένο, ευθυγραμμισμένο κέντρο συνείδησης στο σώμα του Ενός μέσα στον οποίο ζούμε, κινούμαστε και έχουμε την ύπαρξή μας. Κοντολογίς, αυτός είναι ο στόχος των μηνιαίων μας συναντήσεων. Και υποθέτουμε ότι αυτοί που έρχονται γνωρίζουν κάτι για τις αρχές και τις τεχνικές του αποκρυφιστικού διαλογιστικού έργου, ειδάλλως είτε δεν πρόκειται να έρθουν είτε δεν θα επιστρέψουν για δεύτερη φορά.

Προκειμένου να διαπνέεται από νοημοσύνη το έργο μας, κάτι που αποτελεί πάντα ένα πλεονέκτη-

μα, πρέπει να γνωρίζουμε κάποια πράγματα για τις ιδιαίτερες ιδιότητες και ευκαιρίες που μας προσφέρει το αστρολογικό ζωδιακό σημείο της συγκεκριμένης στιγμής. Έτσι, αν και δεν επικεντρωνόμαστε αποκλειστικά στους αστρολογικούς παράγοντες, είναι χρήσιμο να γνωρίζουμε τις γενικές και διαρκείς επιρροές καθώς μπαίνουμε στην τροχιά τους, και επίσης να γίνουμε ευαίσθητοι και διαισθητικοί στην διαφοροποίηση της έμφασης σύμφωνα με την ανάπτυξη του προγραμματισμένου έργου της Ιεραρχίας και τις αλλαγές των συνθηκών στην ανθρωπότητα.

Με αυτήν την έννοια ασχολούμαστε με την *εσωτερική* αστρολογία, την αστρολογία της ψυχής, του μαθητή, σε αυτό που αποκαλείται ο αντεστραμμένος τροχός του ζωδιακού. Δεν είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε τα θεμελιώδη αξιώματα της κοινής αστρολογίας η οποία αναφέρεται στην προσωπικότητα, τον κατώτερο άνθρωπο, αυτόν που δεν ανταποκρίνεται ακόμη επαρκώς στην επίδραση της ψυχής. Μπορούμε να συλλάβουμε και να κατανοήσουμε τουλάχιστον κάτι από τις αρχές της εσωτερικής αστρολογίας, που είναι ουσιαστικά η επιστήμη της σχέσης, χωρίς να έχουμε μεγάλο, ή κανένα, υπόβαθρο στην ορθόδοξη αστρολογία. Στην πραγματικότητα πολλοί πιστεύουν ότι η εξοικείωση στην ορθόδοξη αστρολογία, η οποία εκγυμνάζει τον κατώτερο νου, ενδέχεται να εμποδίσει την ενορατική αντίληψη της ψυχής και των ηλιακών νόμων και σχέσεων πάνω στις οποίες βασίζεται η εσωτερική αστρολογία.

Ωστόσο, η εσωτερική αστρολογία είναι μόνο μία από τις πολλές επιστήμες που πρέπει να αναπτυχθούν και να χρησιμοποιηθούν κατά τη διάρκεια της εποχής του Υδροχόου. Επομένως, παρότι συμπεριλαμβάνουμε ορισμένα συμπεράσματα ενέργειας και δράσης με βάση τα όσα γνωρίζουμε για το τρέχον ζώδιο, δεν δίνουμε υπερβολική έμφαση σε αυτό.

Το πιο σημαντικό μέρος του έργου μας, σε προετοιμασία για τον ομαδικό μας διαλογισμό, είναι η ευθυγράμμιση και ολοκλήρωσή μας ως όμιλος με ανοιχτή τη συνείδησή μας προς την Ιεραρχία και τον Χριστό, και ως χρήσιμοι αγωγοί επικοινωνίας της ενέργειας μέσα στην ανθρωπότητα. Για να επιτευχθεί αυτό θα πρέπει να έχουμε κάποια αντίληψη του τρόπου με τον οποίο η Ιεραρχία επιδιώκει να χρησιμοποιήσει τις ευκαιρίες της συγκεκριμένης περιόδου πανσελήνου. Πού τοποθετεί η Ιεραρχία την ενεργειακή της έμφαση ανάλογα με τις μεταβαλλόμενες παλίρροιας ενέργειας και τα μεταβαλλόμενα γεγονότα και περιστάσεις μέσα στην ανθρωπότητα; Αυτό είναι κάτι που πρέπει να προσπαθήσουμε να διαισθανθούμε και να το καταγράψουμε. Και, εάν μπορέσουμε να φέρουμε τη σκέψη μας σε επαφή με ορισμένους από αυτούς τους βασικούς παράγοντες, θα προσφέρουμε μεγαλύτερη έμπρακτη υπηρεσία επιδιώκοντας να συνεργαστούμε διαλογιστικά με τον διαλογισμό της εσωτερικής διακυβέρνησης του πλανήτη –της πνευματικής Ιεραρχίας–, βοηθώντας έτσι να δημιουργηθεί μια ζύμωση στην ανθρώπινη συνείδηση, επιφέροντας διαφοροποιημένες στάσεις σε νου και καρδιά και αλλαγές στις υποθέσεις του κόσμου.

Γ. ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ, ΕΝΑΣ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ

Η ιδέα του διαλογισμού διαδίδεται όπως η ανεξέλεγκτη φωτιά σε ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή. Είναι το «καινούργιο», το «τρωινό και επίκαιρο», το οποίο καθένας μπορεί να υιοθετήσει ως δικό του.

Στον δυτικό κόσμο, πολλοί μπορεί να θεωρούν την πρακτική του διαλογισμού σαν ένα νέο και μοντέρνο τρόπο νοητικής διαφυγής από προσωπικές απογοητεύσεις και περιορισμούς, από ένα αποκρουστικό και αντιπαθητικό περιβάλλον ή από έναν απορριπτικό τρόπο ζωής. Σε πολλά άλλα μέρη του κόσμου, όμως, ο διαλογισμός κάποιου είδους αποτέλεσε πάντα ακέραιο τμήμα των πρακτικών και των παραδόσεων των διαφόρων θρησκειών και θρησκευτικών κλάδων.

Σήμερα, φαίνεται ότι οι ψυχολογικές και κοινωνικές ζυμώσεις στον κόσμο άνοιξαν την πόρτα στις υποκειμενικές ή πνευματικές παρορμήσεις και πρακτικές, ειδικά ανάμεσα στους ανθρώπους της Δύσης, πρακτικές που πιθανόν να είναι νέες για μας, αν και αρχαίες στην καταγωγή και την χρήση τους. Και δεν έλειψαν οι δάσκαλοι, πολλοί εξ αυτών προερχόμενοι από την Ανατολή, έτοιμοι και πρόθυμοι να πρωτοστατήσουν σε αυτόν το νέο χώρο, καλλιεργώντας καινούργια διανοητικά πεδία ικανά να δεχτούν τις ιδέες που θέλουν να εμψυχήσουν.

Εν μέσω όλης αυτής της αυξανόμενης πληθώρας δασκάλων και μεθόδων εκγύμνασης, ένα μέρος της μεταδιδόμενης διδασκαλίας είναι αληθινά πνευματικό, με αγνά κίνητρα και δημιουργικό σε αποτελέσματα. Ένα άλλο μέρος της, όμως, είναι υλιστικό, εμπορικά προσανατολισμένο και υποκινούμενο είτε από προσωπικό όφελος, δύναμη και σκοπιμότητα είτε από την αυταπάτη μιας ολόπλευρης γοητείας.

Το αποτέλεσμα όλων αυτών μπορεί να αποτελέσει πραγματικό πρόβλημα για τις ανήσυχες διάνοιες και τις ακόρεστες καρδιές των πνευματικά διψούντων που αναζητούν την φώτιση, μια νέα πίστη και έναν καλύτερο τρόπο ζωής, καθώς τους λείπει η πείρα πάνω στα βασικά αξιώματα της Αρχαίας Σοφίας όπου θεμελιώνεται η συνολική και η αληθινά νοητική δραστηριότητα αποκρυφιστικής ή εσωτερικής φύσης.

Μέχρι πρόσφατα, η άγνωστη, εν πολλοίς, λέξη «διαλογισμός» έφερνε στον Δυτικό νου την εικόνα είτε ενός στοχαστικού αναχωρητή, σε στάση ακινησίας και με σταυρωμένα τα πόδια σε μια ψηλή βουνοκορφή, ίσως κάπου στην Ινδία, είτε ενός περιπλανώμενου επαίτη, ρυπαρού, ισχνού και γενειοφόρου, με ζωνάρι στη μέση και σαρίκι στο κεφάλι, κάποιου που είναι κοινωνικά αντιπαραγωγικός και, κατά βάση, ένας παρίας της κοινωνίας, παρότι μπορεί να τυγχάνει αποδοχής ως «άγιος» άνθρωπος ώστε να του παρέχεται τροφή και βοήθεια.

Πιο πρόσφατα, πρόβαλαν πολλά άτομα, ομάδες και οργανώσεις, από την Δύση και την Ανατολή, υποσχόμενα στους ανθρώπους άμεση, σχεδόν, υγεία, δύναμη, κύρος, δημοτικότητα, αποκτήματα, νοητική γαλήνη ή υψηλό πνευματικό γόητρο, αρκεί να ακολουθήσουν κάποιους απλούς κανόνες ελέγχου και χρήσης του νου και να καταβάλλουν το αντίστοιχο οικονομικό τίμημα.

Όσοι, ωστόσο, μπορούν να διεισδύουν σε μεγαλύτερο πνευματικό βάθος και να είναι λιγότερο επικεντρωμένοι στον εαυτό τους, μαθαίνουν να διακρίνουν τον κύκλο της αλήθειας και το χρυσό νήμα σε ό,τι υπεισέρχεται στην νοητική τους αντίληψη και να ακολουθούν την αλήθεια, απορρίπτοντας το σκάρτο. Μέχρις ότου, τελικά, κάποια όψη της αληθινής διδασκαλίας, φέροντας εντός της μια καινούργια διατύπωση της αλάνθαστης αυθεντικότητας της Προαιώνιας Σοφίας, εντυπωθεί στο νου και ξεδιπλώσει έναν ολόκληρο νέο κόσμο προς εξερεύνηση και απορρόφηση από την δεκτική συνείδηση. Αυτή η εμπειρία σημαδεύει την Ατραπό της συνειδητής Επιστροφής. Αποτελεί κοινή εμπειρία όλων όσοι βαδίζουν αυτήν την Ατραπό, ότι διδασκαλία, καθοδήγηση, βοήθεια και συντροφικότητα διατίθενται ολόπλευρα και ο καθένας έλκει προς τον εαυτό του εκείνο που χρειάζεται και που θα τον βοηθήσει να προχωρήσει στο επόμενο πνευματικό βήμα.

Αναπόσπαστη σε αυτό το μακρύ ταξίδι, από την αρχή ως το τέλος του, είναι η τεχνική του αποκρυφιστικού διαλογισμού, σαν ένας ιδιαίτερος τρόπος για να έρθουμε σε επαφή με τις ενέργειες δίνοντάς τους ορθή έκφραση στην καθημερινή ζωή.

Οι σπουδαστές του αποκρυφισμού έχουν προειδοποιηθεί για τους κινδύνους της «πνευματικής ιδιοτελείας». Και η αρχική κινητήρια παρόρμηση για τους περισσότερους από εμάς είναι αδιαμφισβήτητα ιδιοτελής. Θέλουμε, για δική μας ικανοποίηση, να επιτύχουμε, να αποκτήσουμε εμπειρία, να προοδεύουμε, να γίνουμε σοφοί, στοργικοί και φωτισμένοι, να γνωρίσουμε, να συναντήσουμε και να γίνουμε αποδεκτοί από έναν γκουρού ή έναν Διδάσκαλο, γιατί όλα αυτά είναι σημαντικά για εμάς τους ίδιους. Ωστόσο, εάν αυτά τα προσωπικά κίνητρα δεν υπερνικηθούν σχετικά γρήγορα, η πνευματική μας ανάπτυξη μπορεί να καθυστερήσει ή να σταματήσει εκτός, ίσως, από τη γόνιμη φαντασία της νοητικής μας σαγήνης, παγιδευμένης μέσα στις σκεπτομορφές των ίδιων μας των επιθυμιών.

Η βαλβίδα ασφαλείας στο πνευματικό έργο και την εκπαίδευση, η γραμμή ζωής και η εγγύηση της συνεχούς διεύρυνσης, βρίσκεται σε μια μορφή αποκρυφιστικού διαλογισμού, όπου αντανακλάται ο διαλογισμός της ψυχής πάνω στο δικό της πεδίο. Η ενασχόληση της ψυχής είναι στραμμένη προς την ομαδική υπηρεσία του Σχεδίου για την ανθρωπότητα, και την πρόθεση η ψυχή και η διαχωρισμένη προσωπικότητα να έρθουν σε μια συγχρονισμένη κατάσταση ενότητας και συγχώνευσης. Με άλλα λόγια, ο αποκρυφιστικός διαλογισμός συνίσταται στην χρησιμοποίηση του ανθρώπινου νου από την ψυχή, προκειμένου να ξεκινήσει αυτός να ενεργεί σε ευθυγράμμιση με το Σχέδιο. Μέσα σε αυτήν την εστιασμένη στο Σχέδιο, διαδικασία, η ατομική μονάδα διαλογισμού διεγείρεται, γίνεται επιδεκτική έμπνευσης και παρέχεται στον καθένα η κατάλληλη ευκαιρία να συνεισφέρει τον πλούτο που, εν δυνάμει, διαθέτει.

Κατά συνέπεια, ο αληθινός αποκρυφιστικός διαλογισμός εκτελείται ως υπηρεσία στην ανθρώπινη φυλή. Αυτό απέχει παρασάγγας από τη μυστικιστική ένωση που επεδίωξαν οι χριστιανοί του Μεσαίωνα, ποθώντας την πνευματική ένωση με τον Θεό για δικό τους όφελος και για την έκσταση που θα προκάλυψε στην ατομική τους συνείδηση.

Ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάζεται ορισμένες φορές στον σπουδαστή ο διαλογισμός, δεν πρόκειται ουσιαστικά για κάποια μέθοδο κατάκτησης εσωτερικής ειρήνης ή προσωπικής βοήθειας και ανακούφισης – αν και αυτό μπορεί να συμβεί δευτερευόντως. Ο διαλογισμός αποτελεί ένα μέσον, δια του οποίου επιτυγχάνουμε την ευθυγράμμιση καρδιάς/κεφαλής και εδραιώνουμε επαφή με μια υπερσυνειδητή κατάσταση του Όντος – την ψυχή, η οποία οδηγεί σε μια κατάσταση γνώσης και επακόλουθης πνευματικής ώθησης σε δράση. Ο διαλογισμός αποβαίνει τελικά ένας τρόπος ζωής. Είναι ο τρόπος εκγύμνασης ολόκληρου του ανθρώπου στην εσωτερική και εξωτερική του (πνευματική και υλική) ζωή, ώστε να μπορέσει πραγματικά να υπηρετήσει το Σχέδιο και την ανθρωπότητα.

Υπηρεσία είναι η ορθή χρήση ή διοχέτευση ενέργειας για την αντιμετώπιση μιας αναγνωρισμένης ανάγκης σε κάθε επίπεδο. Ο διαλογισμός εδραιώνει έναν αγωγό, επικαλείται τις αναγκαίες ενέργειες, παρέχει κατεύθυνση στην ροή της ενέργειας και εφελκύει ανταπόκριση.

Ο αποκρυφιστικός διαλογισμός υπερτερεί του μυστικιστικού διαλογισμού, ενώ τον συμπεριλαμβάνει. Συγχωνεύει την κεφαλή και την καρδιά. Ενισχύει την πνευματική πρόθεση, την επέκταση της υπηρεσίας και την εκδήλωση της ενέργειας ή της ιδέας που έχει προσληφθεί υποκειμενικά. Η ενέργεια ακολουθεί την σκέψη, όμως για να υπάρξουν δημιουργικά αποτελέσματα, η σκέψη πρέπει να είναι ελεγχόμενη και κατευθυνόμενη. Ο αποκρυφιστικός διαλογισμός, συνεπώς, είναι μια επιστημονική τεχνική νοητικού ελέγχου και παρέχει στην ψυχή ένα αξιοποιήσιμο εργαλείο στους τρεις κόσμους της ανθρώπινης εξέλιξης.

Σήμερα, η ψυχή της ανθρωπότητας βρίσκεται στη διαδικασία ανάληψης ελέγχου του προσωπικού

τρόπου ζωής. Η εξαιρετικά μακρόχρονη διαδικασία που οδηγεί στην ψυχική συγχώνευση της ανθρώπινης φυλής έχει ξεκινήσει. Η απελευθέρωση της ψυχικής ενέργειας μέσα στην ανθρώπινη προσωπικότητα αντιστοιχεί με την απελευθέρωση της ενέργειας του ατόμου. Αυτή η επιστημονική ανακάλυψη πριν από σαράντα χρόνια [ΣτΜ.: Στις αρχές του 20ού αιώνα] είναι αποκαλυπτική, στο φυσικό επίπεδο, μιας ανακάλυψης στη συνείδηση και μιας μετακίνησης προς την συγχώνευση ψυχής και προσωπικότητας που πολλοί βιώνουν σήμερα. Η πρακτική του αποκρυφιστικού διαλογισμού μπορεί να συμβάλει στην επιτάχυνση και στην εφαρμογή της διαδικασίας με εντελώς καινούργιο τρόπο. Μέχρι σήμερα, η τεχνική του αποκρυφιστικού διαλογισμού, υπήρξε η υπηρεσία των ολίγων πρωτοπόρων. Τώρα όμως, ανοίγεται η δυνατότητα να γίνει ένας τρόπος ζωής για πολλούς.

Μαθαίνουμε να διαλογιζόμαστε στον ρυθμό της ψυχής, που βρίσκεται σε διαρκή διαλογισμό, διαθέτει ομαδική συνείδηση, δεν είναι ούτε μυστικιστικής ούτε περιορισμένης αντίληψης, αλλά αποτελεί μια όψη της συμπαντικής Ζωής ή της ζωτικής ενέργειας του πλανήτη. Αυτή η ζωτική ενέργεια υπόκειται της συνείδησης και ενδυναμώνει την θέληση για αγάπη και υπηρεσία, καθώς επιδιώκει την αναζωογόνηση της δεκτικής διάνοιας και της ανοιχτής καρδιάς, για να επιτευχθεί ταύτιση με τη Μια Ζωή. Οι ορθές ανθρώπινες σχέσεις αποτελούν το εξωτερικό, έμπρακτο αποτέλεσμα αυτής της υποκειμενικής ικανότητας για συνταύτιση και συγχώνευση με την ψυχή.

Ο κύριος στόχος του αποκρυφιστικού διαλογισμού, σήμερα, είναι η επίτευξη μιας τέλει ισορροπίας μεταξύ της κάθετης ζωής της ψυχής στο δικό της πεδίο και της οριζόντιας ζωής της εμποτισμένης από την ψυχή προσωπικότητας μέσα στον κόσμο των ανθρώπων. «Γνωρίζοντας τους τρόπους του Θεού και βαδίζοντας τους δρόμους των ανθρώπων» ο σύγχρονος μαθητής, ως μεσολαβητής που διαλογίζεται το Σχέδιο σε ύπαρξη, συνεργάζεται με τους πλανητικούς σκοπούς.

Δ. ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΤΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

Η τεχνική του αποκρυφιστικού διαλογισμού είναι ο εξέχων δημιουργικός παράγων στον πλανήτη μας. Είναι δημιουργικός διότι όσοι χρησιμοποιούν οποιαδήποτε μορφή αποκρυφιστικού διαλογισμού συμμετέχουν σε μια αχανή πλανητική διαδικασία, η οποία αντικαθρεφτίζει και αντιστοιχεί στον δημιουργικό ρυθμό της πλανητικής μας Ζωής. Ο αποκρυφιστικός διαλογισμός, βασισμένος στην επιστήμη της ροής ενέργειας, είναι χορδισμένος με τον παλμό της ζωής ή της αναπνοής του Θεού: εισπνοή – διάλειμμα – εκπνοή – διάλειμμα, και όλες οι αληθινά αποκρυφιστικές μορφές διαλογισμού ακολουθούν αυτό τον τετραπλό ρυθμό.

Ο ρυθμός αυτός εκδηλώνεται στον αποκρυφιστικό διαλογισμό ως: ευθυγράμμιση, με την προσέγγιση προς ένα ανώτερο κέντρο συνείδησης και την επαφή με αυτό, είτε είναι η ψυχή, η Τριάδα, η Ιεραρχία ή ο Διδάσκαλος. Ύστερα ακολουθεί το ανώτερο διάλειμμα, κατά το οποίο ο νους διατηρούμενος σταθερά στο φως δέχεται ένα μεγαλύτερο φως, από το οποίο εντυπώνεται και απορροφάται. Το ανώτερο διάλειμμα ακολουθείται από καταστάλαξη, μια κυκλοφορία ενεργειακής ροής σύμφωνα με έναν συγκεκριμένο σκοπό και πρότυπο. Η ενεργειακή ροή στη συνέχεια αγκυροβολεί, εστιάζεται και διευθύνεται σε προγραμματισμένη δράση. Αυτό είναι το κατώτερο διάλειμμα κατά το οποίο ο εγκέφαλος καταγράφει την εντύπωση και διεγείρεται σε δράση.

Αυτό το ενεργειακό πρότυπο και ο ζωικός ρυθμός επαναλαμβάνονται ξανά και ξανά στη ζωή του πλανητικού μας Θεού και σε όλες τις φάσεις των σχέσεων και της εξέλιξής Του. Οι συναντήσεις διαλογισμού πανσελήνων, για παράδειγμα, λαμβάνουν χώρα κατά την περίοδο του ανώτερου διαλείμματος εντός του μηνιαίου κύκλου της πλανητικής διαλογιστικής διαδικασίας. Η στιγμή της νέας σελήνης αντιστοιχεί με το κατώτερο διάλειμμα. Το ίδιο ισχύει στον ετήσιο κύκλο των δώδεκα πνευματικών φεστιβάλ.

Το ανώτερο διάλειμμα στον ετήσιο κύκλο λαμβάνει χώρα στη διάρκεια των τριών μεγάλων πνευματικών Φεστιβάλ του Πάσχα, του Βεσάκ και του Χριστού στις περιόδους πανσελήνων του Κριού, του Ταύρου και των Διδύμων. Αυτή είναι η στιγμή της ύψιστης έμπνευσης και διείσδυσης, όταν μια ασυνήθιστη ηλιακή ευθυγράμμιση ανοίγει τον αγωγό για μια μοναδικά διαθέσιμη ροή ενέργειας. Μέσα από τα ζώδια του Ζυγού, του Σκορπιού και του Τοξότη βιώνουμε τα πολιτικά αντίθετα των τριών ζωδιακών σημείων στα οποία λαμβάνουν χώρα τα τρία μεγάλα πνευματικά Φεστιβάλ.

Αυτό είναι το κατώτερο διάλειμμα όπου μας δίνεται η δυνατότητα να αποκτήσουμε μια καλύτερη εγκεφαλική αναγνώριση για το τί σήμαινε η έμπνευση των τριών μεγάλων Φεστιβάλ και ποια ήταν η αναγκαία έμφαση και κατεύθυνση σε ό,τι αφορά τους άμεσους στόχους της ανθρωπότητας. Στο σημείο ισορροπίας του Ζυγού λαμβάνεται μια απόφαση, τίθεται σε δοκιμασία στον Σκορπιό και αποκτά κατεύθυνση στον Τοξότη.

Σημαντικό είναι το γεγονός ότι η Εορταστική Εβδομάδα του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου κάθε επτά έτη λαμβάνει χώρα στα τέλη αυτού του τρίμηνου διαλείμματος (από τις 21 έως τις 28 Δεκεμβρίου), καθώς ο νέος όμιλος εξυπηρετητών του κόσμου λειτουργεί στο πλανητικό σημείο του κατώτερου διαλείμματος κατ' αντιστοιχία του ανώτερου διαλείμματος των Νιρμανακάγια, των Θείων Ενατενιστών. Αμφότεροι είναι συνδετικοί όμιλοι, ο ανώτερος συνδέει την Ιεραρχία με τη Σαμπάλλα και διερμηνεύει τη Σαμπάλλα στην Ιεραρχία, ενώ ο νέος όμιλος εξυπηρετητών του κόσμου, ως ο «κατώτερος» σύνδεσμος, συνδέει την ανθρωπότητα με την Ιεραρχία και διερμηνεύει την Ιεραρχία στην ανθρωπότητα.

Μπορούμε, επίσης, να διαπιστώσουμε ότι με τον ίδιο κυκλικό ρυθμό λειτουργούν τα ιεραρχικά κονκλάβια κάθε αιώνα: το ανώτερο διάλειμμα της έμπνευσης και εντύπωσης λαμβάνει χώρα στο 25ο έτος και το κατώτερο διάλειμμα στο 75ο έτος.

Κάθε χρόνο, αμέσως πριν το Φεστιβάλ του Πάσχα, του πρώτου από τη σειρά των τριών Φεστιβάλ του ανώτερου διαλείμματος, περνάμε μέσα από την επίδραση των Ιχθύων, του ζωδίου του παγκόσμιου σωτήρα, με την δύναμη του τέλειου Χριστού· ενώ, αμέσως πριν το επερχόμενο κατώτερο διάλειμμα βιώνουμε τις επιδράσεις της Παρθένου, με την διέγερση της Χριστικής συνείδησης στην ανθρώπινη καρδιά. Αυτή είναι η μόνη ενέργεια και επίδραση με την οποία η ανθρωπότητα μπορεί να χρησιμοποιήσει, αποτελεσματικά και με ορθό τρόπο, την ευκαιρία του μετασχηματισμού του οράματος, της ιδέας και του ιδανικού σε έμπρακτη δράση σύμφωνα με το Σχέδιο.

Ο αποκρυφιστικός διαλογισμός καθίσταται συνεπώς δημιουργικός, όταν συνειδητά ευθυγραμμίζεται με τον ρυθμικό παλμό της αναπνοής του Θεού, κατ' αντιστοιχία της άμπωτης και πλημμυρίδας των ζωτικών, ζωογονητικών ηλιακών ενεργειών. Αποκτούμε επίγνωση ότι αυτό που αποκαλούμε προσωπικό μας διαλογισμό στην πραγματικότητα αποτελεί μέρος μιας πλανητικής διαλογιστικής διαδικασίας που διαδραματίζεται ακατάπαυστα σε κάθε επίπεδο συνείδησης μέσα στην πλανητική μας ζωή. Κατ' αυτό τον τρόπο αποβαίνουμε όχι απλά συνεργάτες αλλά συνδημιουργοί στο θείο εξελικτικό Σχέδιο που αποτελεί το τελικό πεπρωμένο της ανθρωπότητας.

E. ΟΜΑΔΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

(Από το βιβλίο του Foster Bailey
Εκτελώντας το Σχέδιο του Θεού / Running God's Plan)

Είμαστε εξοικειωμένοι με τη δήλωση ότι ένας βασικός στόχος της Ιεραρχίας είναι να ανυψώσει την ανθρώπινη συνείδηση και αυτό σημαίνει διεύρυνση της ανθρώπινης συνείδησης, εννοούμενη ως μεγαλύτερη επίγνωση των πνευματικών πραγματικοτήτων. Αυτό συνεπάγεται πρόοδο, από την ατομική στην ομαδική συνείδηση και για τον σκοπό αυτό ο ομαδικός διαλογισμός είναι μια κύρια βοήθεια.

Ως εκ τούτου, η αυξανόμενη πρακτική του ομαδικού διαλογισμού είναι σημαντική και το γεγονός ότι ο ομαδικός διαλογισμός γνωρίζει άνοδο, ιδιαίτερα στον δυτικό κόσμο, είναι ενθαρρυντικό.

Η δράση υπηρεσίας των Τριγώνων συνιστά ομαδικό διαλογισμό με βάση την μικρότερη δυνατή ομάδα (λ.χ. τρεις άνθρωποι) για έναν ειδικό σκοπό· συγκεκριμένα, για να δημιουργήσει, να επεκτείνει και να τελειοποιήσει ένα παγκόσμιο δίκτυο φωτός και καλής θέλησης. Το έργο των Τριγώνων γνωρίζει ανάπτυξη και η δυναμική του αναγνωρίζεται όλο και περισσότερο. Η ποιότητα ζωής των συμμετεχόντων με όρους πνευματικών αξιών αποτελεί το θεμέλιο πάνω στο οποίο στηρίζεται η αποτελεσματικότητά του.

Αυτό αληθεύει επίσης για όλους τους μεγαλύτερους ομίλους που διαλογίζονται για πνευματικούς σκοπούς. Η δημιουργία και η τελειοποίηση αυτών των μεγαλύτερων ομίλων συνιστά, επίσης, άμεση συνεργασία με την Ιεραρχία.

Η Ιεραρχία, σε αυτό το παγκόσμιο κρίσιμο σημείο επέκτασης της ανθρώπινης συνείδησης, εστιάζει την συνδυασμένη ισχύ της δρώντας ακατάπαυστα προκειμένου να πλημμυρίσει την ανθρωπότητα με την ενέργεια της καλής θέλησης. Η Ιεραρχία μπορεί να καταστήσει διαθέσιμη περισσότερη καλή θέληση κατευθύνοντάς την προς την ανθρωπότητα· πλην όμως, πόση από αυτή θα εισχωρήσει μέσα στην ανθρωπότητα, εξαρτάται από την δεκτικότητα και την ανταπόκρισή μας. Αυτό απαιτεί την εστιασμένη και διαρκή προσοχή μας στη δράση της καλής θέλησης και υποβοηθείται τα μέγιστα όταν διατηρείται μια ορθή πρακτική ομαδικού διαλογισμού.

Το έργο των Τριγώνων και κάθε ομαδικός διαλογισμός συνιστούν μια εξαιρετικά αποτελεσματική συμβολή στην ιεραρχική δράση και στο έργο του Χριστού. Είναι θεμελιώδες και έχει απίστευτη δύναμη και χρησιμότητα καθώς εισερχόμαστε στη νέα εποχή. Η εργασία των τριγώνων διεξάγεται σε καθημερινή βάση και αυτό της παρέχει διαρκή και ρυθμική ζωή. Άλλοι ομαδικοί διαλογισμοί διεξάγονται, σε γενικές γραμμές, επί εβδομαδιαίας ή μηνιαίας βάσης. Ωστόσο, η εδραίωση μιας κανονικής, ρυθμικής δράσης είναι απαραίτητη.

Έχουμε, συνεπώς, δύο βασικούς παράγοντες που επηρεάζουν την διαλογιστική ομαδική δράση: 1. Η ποιότητα της ζωής των μελών της ομάδας. 2. Η δυναμική της ρυθμικής κανονικότητας. Η δεύτερη προϋπόθεση είναι πιο εύκολα εφαρμόσιμη. Η πρώτη αξίωση είναι λιγότερο κατανοητή, μόλις που αναγνωρίζεται και συχνά κατά κάποιον τρόπο αγνοείται.

Μια τρίτη, είναι η ανάγκη για ομαδική ολοκλήρωση. Χωρίς αυτήν, η χρησιμότητα περιορίζεται στην καλύτερη περίπτωση στο συνολικό άθροισμα των ατομικών ποιοτήτων. Με την ομαδική συγχώνευση η αξία του έργου γίνεται πολύ μεγαλύτερη. Αυτό παίρνει χρόνο και αποτελεί ένα ζήτημα ανάπτυξης, βασικά υποκειμενικό. Η αποδοχή από όλα τα μέλη της ομάδας ενός κοινού σκοπού, εάν διατηρηθεί σταθερά, θα παράγει ομαδική ολοκλήρωση, εκτός εάν μπλοκαριστεί από ατομική κριτική, ηγετικές φιλοδοξίες,

αμφιταλαντευόμενη αφοσίωση στον στόχο και αδυναμία χαρακτήρα. Η εξουσιαστική, κυριαρχική ηγεσία καθιστά αδύνατη την πραγματικά υποκειμενική δυναμική.

Η ηγετική ικανότητα είναι σημαντική σε κάθε ομαδική δράση και θα πρέπει να αναδύεται με φυσικότητα και χωρίς σχεδιασμένη προσπάθεια προκειμένου να επιτευχθεί πραγματικά πνευματική εργασία. Θεμέλιό της αποτελεί, επίσης, η πνευματική ποιότητα ζωής του ηγέτη και, επιπρόσθετα, η από μέρους του κατανόηση των βαθύτερων πνευματικών ουσιωδών, καθώς και η ικανότητά του να ασκεί εκείνο τον έλεγχο του νου που είναι αναγκαίος για τον αποκρυφιστικό διαλογισμό. Απαιτεί μια ζωή που θα χαρακτηρίζεται από αυτοπαραγνώριση, αβλάβεια και ορθό λόγο. Χρειάζεται εκείνο το είδος προσωπικότητας που δεν θα μονοπωλήσει την προσοχή άλλων κατά τη συμμετοχή στη ομαδική δράση, όπως ακριβώς το άτομο μέσα στην ομάδα υπηρετεί καλύτερα όσο πιο ολοκληρωτικά λησμονεί τον εαυτό του ενώ συνεισφέρει το μερίδιό του στην αποτελεσματικότητα του ομίλου.

Μικρές ομάδες μπορούν να έχουν ένα πολύ συγκεκριμένο έργο και μια πραγματική αφιέρωση στο καθήκον που έχουν αναλάβει. Σε τέτοιες ομάδες, η αρμονία μπορεί να διατηρηθεί ευκολότερα και η ολοκλήρωση να επιτευχθεί ταχύτερα. Ωστόσο, δεν θα πρέπει η στάση τους να είναι διαχωριστική ούτε να χαρακτηρίζεται από ομαδική υπερηφάνεια ή από το αδιόρατο δηλητήριο ενός ιδιαίτερου πεπρωμένου και ανωτερότητας ούτε από την ιδέα ότι η Ιεραρχία τις παρατηρεί με «κομμένη την ανάσα». Τέτοιου είδους ομάδες συχνά καθιερώνουν έναν ρυθμό εβδομαδιαίων συναντήσεων. Αυτό είναι ωφέλιμο εάν τα μέλη είναι προδιατεθειμένα να τον διατηρήσουν, ωστόσο η κανονικότητα παραμένει πιο σημαντική από την συχνότητα. Η σιγή, όταν τηρείται πριν και μετά τη συνάντηση, είναι άκρως επιβοηθητική. Οι κοινωνικές συναθροίσεις τείνουν στην ενδυνάμωση των προσωπικών σχέσεων, οι οποίες θα πρέπει να ξεπεραστούν με το ομαδικό έργο. Η απροσωπία μεταξύ των μελών θα πρέπει να αυξάνει με τον χρόνο. Η απροσωπία αναπτύσσει την αληθινή ομαδική αγάπη, αλλά δεν χρειάζεται να γίνεται με αυστηρότητα ή φανατισμό. Όλο και περισσότερο, τα μέλη της ομάδας αναγνωρίζονται μεταξύ τους και σκέπτονται ο ένας τον άλλο ως ψυχές και λησμονούν ο ένας τον άλλο ως πρόσωπα.

Είναι σχεδόν αδύνατο να διεξάγουμε έναν νέας εποχής τύπο αποκρυφιστικού διαλογισμού με έντονα Ιχθυακού τύπου φανατικούς ανθρώπους. Επίσης, δεν είναι συνετό να επιχειρούμε ομαδικό διαλογισμό με ανθρώπους που δεν έχουν ακόμη επιτύχει τουλάχιστον κάποιο βαθμό αποτελεσματικότητας ατομικού διαλογισμού.

Στην ομαδική εργασία διαλογισμού δεν χρειάζεται μυστικότητα. Δεν υπάρχει τίποτα μυστικό στις τεχνικές ομαδικού διαλογισμού. Δεν τίθεται θέμα μυστικότητας σε σχέση με το γεγονός ύπαρξης μιας ομάδας, του ποιος συμμετέχει σε αυτήν ή ποιος είναι ο επιλεγμένος συγκεκριμένος σκοπός της. Σήμερα, κάθε μυστική ομάδα και κάθε μυστική συνάντηση κινεί υποψίες. Ωστόσο, η εχεμύθεια σχετικά με την ομάδα από τα μέλη της είναι επιβοηθητική και συμβάλλει στην μείωση της άσκοπης διαφυγής ομαδικής ενέργειας. Η σιωπή είναι χρυσός.

Η διάρκεια του καθαντού διαλογισμού θα πρέπει να ορίζεται με κριτήριο του πόσο μπορεί η ομάδα, σαν τέτοια, να διατηρήσει μια δυναμική εστίαση. Το έργο πρέπει πάντα να είναι δυναμικό και μια έντονα διατηρούμενη εστίαση είναι περισσότερο γόνιμη από ότι μισή ώρα, ή και περισσότερο, χλιαρής προσοχής με χαμηλό νοητικό έλεγχο.

Ο πραγματικός ομαδικός διαλογισμός δεν αποτελεί μια ευκαιρία για διδασχία των μελών της ομάδας. Αυτή θα πρέπει να παρέχεται σε διαφορετικό χρόνο, όχι με ομιλίες ή σύντομες διαλέξεις, αλλά με ομαδική συζήτηση που θα προωθή την ομαδική ολοκλήρωση.

Όλα αυτά συνιστούν ένα πολύ υψηλό επίπεδο ομαδικών σχέσεων, προς το παρόν ακατόρθωτο για ορισμένους ανθρώπους. Ασφαλώς, τα μέλη της ομάδας δεν θα πρέπει να αναμένουν τελειότητα από

άλλα μέλη, ενθουμούμενα ότι η κριτική μέσα σε μια ομάδα όχι μόνο την καταστρέφει, αλλά και δεν βοηθά αυτόν στον οποίο απευθύνεται. Στους περισσότερους από εμάς το θέμα εντοπίζεται περισσότερο σε μια επικριτική στάση και όχι τόσο σε μια επικριτική ομιλία.

Υπάρχει ένας άλλος τύπος εργασίας ομαδικού διαλογισμού που μπορεί να φέρει αποτελέσματα και ο οποίος προβάλλει όλο και περισσότερο. Τέτοιες συναντήσεις πραγματοποιούνται επωφελώς μια φορά τον μήνα κατά την ώρα της πανσελήνου. Δεν ταιριάζει ιδιαίτερα να αποκαλούνται συναντήσεις πανσελήνου· καλύτερα είναι να ονομάζονται συναντήσεις διαλογισμού. Τέτοιου είδους συναντήσεις θα έπρεπε να είναι ανοιχτές για το κοινό καθώς και με απευθείας προσωπική πρόσκληση και μπορούν να περιέχουν μια σύντομη ομιλία από έναν καλό και καταρτισμένο ομιλητή. Ωστόσο, το κύριο χαρακτηριστικό, θα πρέπει να είναι ο διαλογισμός με τον οποίο κλείνουν. Αυτός μπορεί να κρατάει γύρω στα 20 λεπτά περίπου, ανάλογα με την αυξανόμενη ικανότητα της ομάδας να διατηρεί τη νοητική της εστίαση. Δημοσιεύσεις στον τύπο [ΣτΜ.: ή αναρτήσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης] μπορεί να έχουν νόημα, αρκεί να περιορίζονται στην ημερομηνία, τον τόπο και την ώρα, χωρίς προτροπές προσέλευσης. Η καλύτερη μέθοδος αύξησης της παρακολούθησης είναι μέσω προφορικής σύστασης –«στόμα με στόμα»– από τους συμμετέχοντες. Αυτός ο τύπος ομαδικού έργου δεν θα πρέπει να κρίνεται από τον αριθμό των παρευρισκόμενων στις συναντήσεις. Καλύτερα διεξάγεται το έργο εάν η αύξηση της συμμετοχής είναι μάλλον αργή. Αυτός ο τύπος των συναντήσεων διαλογισμού είναι καλύτερα να μην συνδέεται με κάποια ιδιαίτερη ταμπέλα ή λατρευτική πρακτική ούτε με τη συνήθη προπαγανδιστική δράση. Για παράδειγμα, η Σχολή Αρκέην πραγματοποιεί τέτοιες συναντήσεις, αλλά όχι με το όνομα της Σχολής. Η Σχολή Αρκέην δεν κρύβεται ούτε επιδεικνύεται. Οι ομαδικοί διαλογισμοί πανσελήνου δεν λαμβάνουν χώρα με σκοπό τη διδασχία του εσωτερισμού στο κοινό. Αυτό ενδείκνυται σε διαφορετικού τύπου συναντήσεις. Το εσωτερικό έργο θα πρέπει πάντα να παρέχεται ελεύθερα, χωρίς καμία οικονομική επιβάρυνση. Αυτό που αποτελεί συνετή δράση σε κάποιον χρόνο και χώρο με τους διαθέσιμους συνεργάτες μπορεί να αποδειχτεί ατυχές από ορισμένες απόψεις αλλού.

Ορισμένοι εσωτεριστές θεωρούν ότι ο διαλογισμός υπερέχει της προσευχής. Για ορισμένους ισχύει, αλλά όχι για όλους. Σε γενική άποψη, ο διαλογισμός συνεπάγεται νοητικό έλεγχο και η προσευχή συναισθηματική ενέργεια. Η προσευχή είναι δύο ειδών: 1. Για προσωπική ανακούφιση ή για προσωπικά φυσικά οφέλη, και 2. Για λατρεία του Θεού. Ο διαλογισμός είναι, επίσης, δύο ειδών: α. Μυστικιστικός, υψηλής τάξης συναισθηματικός έλεγχος και πίστη, και β. Αποκρυφιστικός, βασισμένος στην νοητική ικανότητα του ανθρώπου, απαιτώντας τη χρήση της θέλησης και τη βεβαιότητα για το γεγονός της ανθρώπινης ψυχής. Ο αποκρυφιστικός διαλογισμός διεξάγεται με σύνεση, χωρίς εξάρτηση από αυθεντίες, αλλά υπερέχει της λογικής και απαιτεί ικανότητα για αυτοέλεγχο και συνεχή εξάσκηση.

Καθώς η ανθρώπινη οικογένεια υστερεί σε μόρφωση κατά τα δύο τρίτα της, θα χρειαστεί αρκετός καιρός προτού η προσευχή χάσει την χρησιμότητά της. Πράγματι, ο Τζ. Κ. έχει πει ότι, όταν η Μεγάλη Επίκληση χρησιμοποιηθεί από τις μάζες, όπως προορίζεται να γίνει, θα καταστεί μια παγκόσμια προσευχή. Η Άρεια περίοδος εξέλιξης ασχολείται με την δόμηση και την τελειοποίηση νοητικών σωμάτων, ώστε ο άνθρωπος να σκέπτεται με αυτά.

Η βαθιά εκτίμηση της αξίας του αποκρυφιστικού διαλογισμού δεν επιβουλεύεται την ταπεινοφροσύνη που πρέπει απαραίτητα να διαθέτουμε. Μπορεί να υπάρχει αρκετή υπερηφάνεια στη γνώση, όμως η ταπεινότητα είναι χαρακτηριστικό της σοφίας. Αυτή την εποχή χρησιμοποιούμε γενικότερα το νου μας για την καταγραφή γνώσεων. Χρειάζεται να χρησιμοποιούμε τον νου μας για την απόκτηση σοφίας.

Ο έπαινος δεν αρμόζει σε έναν μεγαλύτερο μαθητή ενός σχολείου επειδή κάνει καλά αυτό που είναι καινούργιο για τους μαθητές των μικρότερων τάξεων, αλλά παλιό για τον ίδιο. Στο σχολείο της ζωής, οι περισσότεροι από τους μεγάλους σε ηλικία είναι μεγάλοι επειδή, όταν ήταν μικρότεροι είχαν αποτύχει

στο ένα ή το άλλο και για τον λόγο αυτό κάνουν επανάληψη. Ελάχιστοι ήταν εκείνοι, που με πρότυπό τους τον Χριστό ή τον Βούδα, συνέχισαν απτόητοι με μικρή ή καμία αποτυχία και ξεπέρασαν εμάς τους υπόλοιπους. Συνεπώς, μπορούμε να έχουμε τη σύνεση να μάθουμε από αυτούς.

Όταν μια σπουδάστρια ρωτήθηκε τί έκανε στον διαλογισμό, αυτή απάντησε: «Κάθομαι σε ησυχία, κλείνω τα μάτια μου, ανοίγω το στόμα μου και περιμένω κάτι να συμβεί». Πέρασε στην υπέρβαση ζητώντας πράγματα από τον Θεό, όμως, εις μάτην! Η καθιερωμένη τεχνική διαλογισμού του μυστικιστή είναι να αρχίζει αδειάζοντας τον νου από κάθε σκέψη. Αυτός είναι ένας αρνητικός τρόπος νοητικού ελέγχου που μπορεί να αποβεί επικίνδυνος, ακόμη και να οδηγήσει σε εμμονές, εκτός εάν το κίνητρο και η ζωή που διάγει ο διαλογιζόμενος είναι αγνά. Υπάρχει, επίσης, η περίπτωση να οδηγήσει σε συναισθηματική έκσταση και ανιδιοτελή θυσία.

Ο αποκρυφιστικός διαλογισμός δεν καθίσταται ποτέ αρνητικός, αλλά απαιτεί συνειδητό έλεγχο της σκέψης. Περιλαμβάνει μια σπερματική σκέψη πάνω στην οποία ο διαλογιζόμενος συγκεντρώνει την προσοχή του και έτσι εισάγει σε αυτήν στοχαστική σκέψη. Εξακολουθεί να χρησιμοποιεί την υψηλά ανεπτυγμένη επιθυμητική του δύναμη, με την επιθυμία του να διαλογίζεται και αποδεχόμενος την βεβαιότητα για την αξία του διαλογισμού. Η αναγνώριση της αξίας και η επιθυμία να κερδηθεί αυτή η αξία, παράλληλα με την επαναλαμβανόμενη σκόπιμη συγκέντρωση, προκαλεί στοχαστική σκέψη σε συνδυασμό με την επιλεγμένη σπερματική ιδέα. Τα εγγενή στον εσωτερικό διαλογισμό πνευματικά ιδανικά προκαλούν αλλαγές στην προσωπικότητα: ακόμη και αν δεν αναγνωρίζεται ή επιδιώκεται, έχουν ως αποτέλεσμα την ανιδιοτέλεια, την αβλάβεια και την ορθή ομιλία. Τί καλύτερο από το να γνωρίζουμε αυτό που κάνουμε και γιατί το κάνουμε.

Είναι, συνεπώς, προφανές ότι θα βοηθηθούμε, γνωρίζοντας πιο συγκεκριμένα πώς να σκεφτόμαστε. Είναι εφικτό να διαμορφώσουμε δημιουργική σκέψη και να επιταχύνουμε τον νοητικό μας έλεγχο εφόσον μάθουμε περισσότερα πάνω στο τί είναι η σκέψη και πώς να την θέσουμε σε λειτουργία.

Μεγάλος είναι ο όγκος των βιβλίων που έχουν γραφεί για τη σκέψη, την ανάπτυξή της και τις χρήσεις της, αλλά ίσως η διδασκαλία σχετικά με τη σύσταση του ανθρώπου είναι περισσότερο από οτιδήποτε άλλο διατυπωμένη με σαφήνεια και διαθέσιμη σε όλους. Η αξία εδώ βρίσκεται στη γνώση της ψυχής και του νοητικού σώματος και επιπρόσθετα στον στόχο της χρήσης του νου από την ψυχή. Ξεκινούμε με τον έλεγχο της προσωπικότητας πάνω στο νου και καταλήγουμε στον έλεγχο της ψυχής πάνω στην προσωπικότητα μέσω του νου, επειδή ως εμποτισμένα από την ψυχή άτομα επιλέξαμε την επίτευξη ψυχικού ελέγχου. Αυτή η επιλογή αποτελεί ένα κοσμοϊστορικό γεγονός στη ζωή και ενδέχεται να φαντάζει δραματικό και ιδιαίτερα εκπληκτικό στους φίλους μας. Χωρίς την επίδραση της ψυχής, ο αποκρυφιστικός διαλογισμός μπορεί να οδηγήσει σε σκλαβιά και αυξημένη δύναμη του κατώτερου νου, διότι αληθεύει η αρχαία δήλωση ότι «ο νους είναι ο φονέας του πραγματικού». Υπό την επίδραση της ψυχής ο νους καθίσταται ο αποκαλυπτής του πραγματικού.

Στον αποκρυφιστικό διαλογισμό ασχολούμαστε με τρεις ενέργειες: την ενέργεια της ψυχής, την ενέργεια που είναι σύμφυτη στην ύλη και ενσωματωμένη μέσα στο νοητικό μας σώμα και την συσσωρευμένη χαρακτηριστική ποιότητα ενέργειας πολλών ζωών. Η πραγμάτωση αυτών των τριών παραγόντων αποτελεί ένα συνετό πρώτο βήμα επίτευξης στην συνειδητή επίγνωση μιας εμποτισμένης από την ψυχή προσωπικότητας. Ό,τι είναι εις γνώσιν μας μπορούμε να το ελέγξουμε, βοηθούμενοι από τη χρήση της θέλησης.

Το πρώτο στάδιο στη χρήση της θέλησης είναι η προσωπική εδραίωση ενός σταθερού, καθορισμένου και επίμονου σκοπού. Ως αποτέλεσμα, επιτυγχάνουμε τη χρήση της δύναμης της θέλησης των δικών μας ψυχών. Αρχικά δεχόμαστε την ιδέα, στη συνέχεια εξιδανικεύουμε την ιδέα και ύστερα την θέτουμε

σε εφαρμογή. Αυτή η εμπειρία είναι ανάλογη, σε μια ανώτερη στροφή του σπειροειδούς, με τον παλαιό τύπο προσηλυτισμού που εφάρμοζαν πλατιά οι ευαγγελιστές με τη χρήση συναισθηματικής ενέργειας.

Ο εγκέφαλος είναι το όργανο που χρησιμοποιούμε για την καταγραφή της σκέψης. Δεν είναι αυτός η πηγή της σκέψης. Σκέψη είναι το αποτέλεσμα τροποποιήσεων στην ουσία του νοητικού σώματος. Εάν ο εγκέφαλός μας καταγράφει αυτές τις αλλαγές, γίνονται πραγματικές για εμάς· διαφορετικά όχι. Αναγκάζοντας τον εγκέφαλό μας να αντιδρά σε ωθήσεις σκέψης μοιάζει όπως όταν βελτιώνουμε μια συσκευή ραδιοεπικοινωνίας. Αυτό μπορούμε να το επιτύχουμε, ωθώντας τον εαυτό μας να στρέψει την προσοχή του στις δικές μας παρωθήσεις σκέψης. Αυτές προβάλλουν επειδή έχουμε ένα νοητικό σώμα, ακριβώς όπως οι συναισθηματικές παρορμήσεις αναδύονται από το συναισθηματικό μας σώμα, με αποτέλεσμα, τότε, να μας χαρακτηρίζουν συναισθηματικές απόψεις.

Το γεγονός ότι έχουμε ένα φυσικό σώμα είναι προφανές για τις πέντε αισθήσεις μας. Το ό,τι έχουμε ένα νοητικό σώμα, δεν είναι. Ωστόσο, μπορούμε να αποκτήσουμε επίγνωση και έλεγχο σε αυτό, όπως με το φυσικό μας σώμα, δίνοντάς του προσοχή και χρησιμοποιώντας το για ορθούς σκοπούς. Πρόθεση, που συνοδεύεται από προσοχή και συνετή χρήση, είναι οι τρεις προϋποθέσεις για τη βελτίωση, την ενίσχυση και τον έλεγχο της νοητικής ουσίας και, συνεπώς, των νοητικών μας σωμάτων. Επίσης, μπορούμε να αφήσουμε να εισρεύσει η ενέργεια της αγάπης στα νοητικά μας σώματα, κάτι που είναι το πλέον σημαντικό από όλα για την υγεία, την ευαισθησία και την ανάπτυξή τους. Όπως καλά γνωρίζουμε, όμως, αυτό δεν πρέπει να συμβεί από ενδιαφέρον για το δικό μας σώμα, καθώς ένα τέτοιο κίνητρο αυτομάτως διαστρεβλώνει την ποιότητα της αληθινής αγάπης αλλά, επειδή η απόρροια της σκέψης έχει για άλλους περισσότερη χρησιμότητα και επιταχύνει τον ψυχικό έλεγχο. Τα έθνη, επίσης έχουν ψυχές.

Η εστιασμένη πρόθεση ενός υψηλής τάξης ολοκληρωμένου ανθρώπου μπορεί άμεσα να επηρεάσει την νοητική ουσία· η πρόθεση μιας εμποτισμένης από την ψυχή προσωπικότητας πολύ περισσότερο και, πάνω από όλα, η άμεση κρούση της ψυχής. Μπορούμε να σκεπτόμαστε σε οποιοδήποτε επίπεδο επικεντρώνουμε τη συνείδησή μας.

ΣΤ. ΟΙ ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΑΝΣΕΛΗΝΩΝ

Στην Νέα Παγκόσμια Θρησκεία «η επιστήμη της επίκλησης και εφέλκυσης θα αντικαταστήσει ό,τι ονομάζουμε τώρα “προσευχή” και “λατρεία”. Μην εκπλήττεσθε με τη χρήση της λέξης “επιστήμη”. Δεν είναι το ψυχρό και άκαρδο διανοητικό πράγμα όπως τόσο συχνά απεικονίζεται. Στην πραγματικότητα είναι η νοήμων οργάνωση της πνευματικής ενέργειας και των δυνάμεων της αγάπης και αυτές, όταν είναι αποτελεσματικές, θα εφελκύσουν την ανταπόκριση πνευματικών Όντων που μπορούν να βαδίσουν πάλι ανοιχτά μεταξύ των ανθρώπων και έτσι να εγκαθιδρύσουν μια στενή σχέση και συνεχή επικοινωνία μεταξύ ανθρωπότητας και πνευματικής Ιεραρχίας».

(*Η Επανεμφάνιση του Χριστού*, σελ. 151)

Κάθε περίοδος πανσελήνου θα συνιστά ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την εστιασμένη ομαδική επίκληση και προς αυτό τον σκοπό εργαζόμαστε. Από όλες τις πανσελήνους του έτους θα υπάρχουν τρεις που θα έχουν τη μέγιστη πνευματική σημασία.

1. Το Φεστιβάλ του Πάσχα – η πανσέληνος του Κριού.
2. Το Φεστιβάλ του Βεσάκ – η πανσέληνος του Ταύρου.
3. Το Φεστιβάλ της Καλής Θέλησης – η πανσέληνος των Διδύμων.

Θα υπάρχουν τρία τέτοια μεγάλα Φεστιβάλ κάθε χρόνο, που θα συγκεντρώνονται σε τρεις διαδοχικούς μήνες και θα οδηγούν συνεπώς σε μια παρατεταμένη ετήσια πνευματική προσπάθεια η οποία θα επηρεάζει τον υπόλοιπο χρόνο. Θα είναι:

1. *Το Φεστιβάλ του Πάσχα*. Είναι το Φεστιβάλ του αναστάνατος, ζώντος Χριστού, του Δασκάλου όλων των ανθρώπων και Αρχηγού της Πνευματικής Ιεραρχίας. Είναι η έκφραση της αγάπης του Θεού. Αυτή τη μέρα η πνευματική Ιεραρχία, την οποία οδηγεί και διευθύνει, θα αναγνωρίζεται και θα τονίζεται η φύση της αγάπης του Θεού. Η γιορτή αυτή καθορίζεται πάντα από την ημερομηνία της πρώτης Πανσελήνου της άνοιξης και είναι η μεγάλη Δυτική και Χριστιανική Εορτή.
2. *Το Φεστιβάλ του Βεσάκ*. Είναι το Φεστιβάλ του Βούδα, του πνευματικού Μεσολαβητή μεταξύ του ύψιστου πνευματικού κέντρου της Σαμπάλλα και της Ιεραρχίας. Ο Βούδας είναι η έκφραση της σοφίας του Θεού, η Ενσωμάτωση του Φωτός και ο Δείκτης του θείου σκοπού. Θα καθορίζεται ετήσια σε σχέση με την Πανσέληνο του Μαΐου, όπως συμβαίνει τώρα. Είναι η μεγάλη Ανατολική Εορτή.
3. *Το Φεστιβάλ της Καλής Θέλησης*. Θα είναι το Φεστιβάλ του πνεύματος της ανθρωπότητας – που ανατείνει στο Θεό, ζητεί να συμμορφωθεί με τη θέληση του Θεού και είναι αφιερωμένη στην έκφραση ορθών ανθρώπινων σχέσεων. Θα καθορίζεται ετήσια σε σχέση με την Πανσέληνο του Ιουνίου. Θα είναι η μέρα στην οποία θα αναγνωρίζεται η πνευματική και θεία φύση του ανθρώπινου γένους. Στην Εορτή αυτή επί δύο χιλιάδες χρόνια ο Χριστός αντιπροσώπευσε την ανθρωπότητα και στάθηκε ενώπιον της Ιεραρχίας και στη θέα της Σαμπάλλα ως Θεάνθρωπος, ο αρχηγός του λαού Του και «πρωτότοκος εν πολλοίς αδελφοίς». (*Ρωμ.* 8.29.) Κάθε χρόνο αυτή τη μέρα κηρύσσει την τελευταία ομιλία του Βούδα ενώπιον της συγκεντρωμένης Ιεραρχίας. Θα είναι συνεπώς γιορτή βαθιάς επίκλησης και έκκλησης, μιας βασικής έφεσης για συντροφικότητα, για ανθρώπινη και πνευματική ενότητα και θα αντιπροσωπεύει το αποτέλεσμα στην ανθρώπινη συνείδηση του έργου του Βούδα και του Χριστού...

Οι υπόλοιπες πανσέληνοι θα συνιστούν μικρότερα φεστιβάλ, θα αναγνωρίζονται όμως ότι έχουν επίσης ζωτική σπουδαιότητα. Θα εμπεδώνουν στη συνείδηση των ανθρώπων τις θείες ιδιότητες, όπως ακριβώς τα μεγάλα φεστιβάλ εμπεδώνουν τις τρεις θείες όψεις ... Έτσι τα δώδεκα ετήσια φεστιβάλ θα αποτελέσουν μια αποκάλυψη της θειότητας.

(*Η Επανεμφάνιση του Χριστού*, σελ. 155-7)

Z. ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΟΜΑΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

(Από το βιβλίο *Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας*, σελ. 224-9)

Το πρόβλημα μπορεί να δηλωθεί πολύ απλά. Ή η πνευματική Ιεραρχία υπάρχει με όλες τις δυναμικότητες της για αγάπη, σοφία και επιδεξιότητα στη δράση, ή επί αιώνες η ανθρωπότητα υπέφερε από ψευδαισθήσεις: ή ο Χριστός και ο όμιλός Του των Διδασκάλων, μνημένων και μαθητών είναι γεγονότα των φυσικών διαδικασιών τής εξέλιξης που αποδείχθηκαν ιστορικά και έγιναν γνωστά από την πνευματική Του δραστηριότητα ανά τους αιώνες, ή οι άνθρωποι είναι θύματα στη διάρκεια αυτών των αιώνων μιας γιγαντιαίας απάτης – που εκπορεύεται από πού και γιατί; Ή η συνέπεια της εξελισσόμενης παρουσίασης της πνευματικής προσπάθειας της Ιεραρχίας μαρτυρεί μια μεγάλη πραγματικότητα, ή το ανθρώπινο γένος ανέπτυξε μια νοητικότητα που είναι όργανο για τη δημιουργία μη-υπαρκτών γεγονότων και αυτό από μόνο του είναι τόσο παράδοξο ώστε να έχει σαν συμπέρασμα το ψέμα. Ή οι πνευματικοί κόσμοι και οι τρεις κόσμοι της ανθρώπινης προσπάθειας μπορούν να συσχετισθούν, ή δεν υπάρχει τίποτε στις περασμένες δοξασίες, στις αρχαίες ιστορίες της εκδηλωμένης θειότητας και στις σταθερά επαναλαμβανόμενες περιόδους της θείας παρέμβασης.

Θα σας φέρω εδώ αντιμέτωπους με τις εναλλακτικές αυτές προτάσεις και θα σας ζητήσω να εξετάσετε τη θέση σας σε αυτά τα θέματα. Δεν μεταφέρει άραγε η ιστορία του Πάσχα και του ζώντος Χριστού κάποια αλήθεια και δεν είναι δυνατό για τον Αναστάνα Χριστό να εκφράσει τη δύναμή Του στη Γη μέσω των επιλεγμένων οργάνων Του; Δεν υπάρχει άραγε κάποια βάση στο μύθο για την ετήσια επιστροφή του Βούδα που διατηρεί τη θύρα ανοιχτή ανάμεσα στη Σαμπάλλα και την Ιεραρχία, έτσι ώστε όταν υπάρχει ανάγκη να είναι δυνατή η παρέμβαση μέσω της ανοιχτής αυτής θύρας; Είναι άραγε μόνο ένα ανόητο όνειρο και μια φαντασίωση ότι τη στιγμή της Πανσελήνου του Ιουνίου ο Χριστός –σε στενότερη συνεργασία με τον Βούδα– συνδέει την Ιεραρχία με την Ανθρωπότητα; Είναι άραγε τελείως απίθανο ότι όταν η ανθρωπότητα αφυπνισθεί στο γεγονός αυτής της μεσολάβησης και μπορέσει τότε να επωφεληθεί από την ευθεία γραμμή ανόδου και καθόδου δια των θυρών που διατηρούνται ανοιχτές από τον Βούδα και τον Χριστό, να επίκειται κάποια εκπληκτική εμφάνιση η οποία να λάβει χώρα ξαφνικά; Δεν είναι άραγε πιθανό ότι δια της ανόδου της έφεσης του ανθρώπου και της πνευματικής επιθυμίας και δια της καθόδου των αναμενουσών Δυναμικοτήτων να λάβουν χώρα ορισμένες μεγάλες αλλαγές για τις οποίες όλο το παρελθόν ήταν προπαρασκευαστικό και δια των οποίων η Υδροχοϊκή Εποχή της αδελφότητας και της κατανόησης μπορεί να γίνει αισθητή μέσω της ισχύος των μεγάλων αυτών Δυναμικοτήτων;

Οι δύο Πανσέληνοι του Μαΐου και του Ιουνίου σας παρουσιάζουν μια νέα ευκαιρία να συμμετάσχετε στην αποδέσμευση της πλανητικής Ζωής από τη σκλαβιά των Δυνάμεων του Υλισμού. Αν πρόκειται να συμμετάσχετε σε αυτό το έργο της λύτρωσης, θα απαιτήσει από μέρος σας κάποιες στάσεις και δραστηριότητες στις οποίες θα ήθελα να αναφερθώ σύντομα, αφήνοντάς σας να αναλάβετε την ορθή και κατάλληλη δράση και να ακολουθήσετε με όλους τους άλλους μαθητές και ζηλωτές τα υποδεικνυόμενα στάδια:

1. Μελετήστε με προσοχή και απαντήστε με ειλικρίνεια και για την πλήρη σας ικανοποίηση τα ερωτήματα που σας έθεσα ωρύτερα σε αυτή την επικοινωνία. Όταν θα το έχετε κάνει, θα ξέρετε πού ακριβώς στέκεστε προσωπικά.
2. Για ολόκληρη την εβδομάδα πριν την Πανσέληνο του Μαΐου και την Πανσέληνο του Ιουνίου προσπαθήστε να κάνετε τα παρακάτω πράγματα:
 - α. Συνδεθείτε με όλους τους μαθητές, ζηλωτές και άνδρες και γυναίκες καλής θέλησης σε όλο τον κόσμο και σε όλα τα έθνη, χρησιμοποιώντας τη δημιουργική φαντασία.

- β. Εξαλείψτε από τη συνείδησή σας κάθε αρνητικότητα, βλέποντας τον εαυτό σας καθαρά να παρατάσσεται στην πλευρά των Δυνάμεων του Φωτός· δεν είστε επομένως ουδέτεροι στη σκέψη. Φροντίστε επίσης ώστε όταν αναλαμβάνετε ορθή δράση στη σύγκρουση ενάντια στις δυνάμεις του υλισμού να διατηρείτε πάντα ένα πνεύμα αγάπης για όλα τα άτομα που παρασύρθηκαν μέσα στο στρόβιλο της δύναμής τους.
- γ. Όταν διαλογίζεστε και επικαλείστε τις Δυνάμεις του Φωτός, προσπαθήστε να λησμονήσετε ολοκληρωτικά τις προσωπικές σας δυσκολίες, τραγωδίες και προβλήματα. Οι μαθητές πρέπει να μάθουν να προωθούν το έργο τους για την ανθρωπότητα παρά τις πιέσεις, τις εντάσεις και τους περιορισμούς της προσωπικότητας.
- δ. Προετοιμαστείτε έτσι για το έργο των δύο Πανσελήνων, διατηρώντας τον αντικειμενικό σας σκοπό καθαρά στο νου και υποτασσόμενοι σε μια επαρκή προσωρινή πειθαρχία.
3. Για τις δύο ημέρες πριν την Πανσέληνο, την ημέρα της ίδιας της Πανσελήνου και για τις δύο επόμενες (πέντε ημέρες) προσπαθήστε κατά την ανατολή, το μεσημέρι, στις πέντε το απόγευμα και στη δύση συν την ακριβή ώρα της Πανσελήνου στη χώρα σας να πείτε τη Μεγάλη Επίκληση με πρόθεση να εφελκύσετε, να κατασταλάξετε και να αγκυροβολήσετε σε εξωτερική εκδήλωση τις αναμένουσες Δυναμικότητες. Κάντε το φωναχτά όπου είναι δυνατό και σε ομαδικό σχηματισμό οποτεδήποτε είναι εφικτό. Η εστιασμένη δύναμη της μη συναισθηματικής σκέψης σας είναι αυτή που θα γεφυρώσει το χάσμα που υπάρχει τώρα και θα συνδέσει πιο στενά τους δύο κόσμους της πνευματικής δραστηριότητας και της ανθρώπινης εμφάνισης.

Πολλοί άνθρωποι σε όλο τον κόσμο έχουν εκπαιδευθεί για χρόνια να αναγνωρίζουν δύο πράγματα. *Πρώτο*, τη σπουδαιότητα του Φεστιβάλ του Βεσάκ τη στιγμή της Πανσελήνου του Μαΐου, επειδή δεν συνδέει μόνο αντικειμενικά τη μεγάλη θρησκεία της Ανατολής με τη μεγάλη πίστη της Δύσης, αλλά επειδή παρέχει εσωτερικά το κλειδί για την ανοιχτή θύρα ανάμεσα στη Σαμπάλλα και την Ιεραρχία, ανάμεσα στο σκοπό του Θεού (που δεν είναι ακόμη προσδιορισμένος από τον άνθρωπο λόγω του σχετικά χαμηλού σταδίου της εξέλιξής του που προς το παρόν τον κάνει πέρα από την ανθρώπινη κατανόηση) και τη μέθοδο του Θεού, η οποία είναι η αγάπη· παρέχει επίσης το δεσμό ανάμεσα στον Βούδα που ενσωματώνει προσωρινά τη θέληση-σοφία και τον Χριστό που ενσωματώνει την αγάπη-σοφία και επίσης ανάμεσα στην ανθρωπότητα που εστιάζεται στη συνείδηση μέσω του Χριστού και την Ιεραρχία που εστιάζεται στη συνείδηση μέσω του Βούδα. Λόγω της τωρινής έντασης της ανθρωπότητας και της επείγουσας ανάγκης για ανταπόκριση που εφελκύει αυτή η δύσκολη θέση στην Ιεραρχία, η σύνθεση των δύο αυτών αντιδράσεων στην παγκόσμια κρίση μπορεί να αποδειχθεί επαρκής για να κομίσει την εξωτερική εκείνη βοήθεια η οποία θα μπορούσε να τερματίσει τη διαμάχη πάνω σε ορθές γραμμές και να φέρει όχι μόνο ανακούφιση αλλά και φώτιση στην ανθρώπινη συνείδηση. Αλλά πάλι –μιλώντας εδώ σε ένα αντιπροσωπευτικό σώμα ζηλωτών και μαθητών– θα δήλωνα ότι η εστίαση και η έμφαση δεν είναι ακόμη επαρκής ώστε να εγγυηθεί την εξωπλανητική αυτή ανταπόκριση.

Ωστόσο θα μπορούσε να είναι, αν στην προσωπική σας ζωή του διαλογισμού και της πειθαρχίας, στην ομιλία σας με τους άλλους και στο γενικό τόνο της επικοινωνίας σας με το περιβάλλον μπορείτε να εξαλείψετε τις αρνητικές και πιο ιδιοτελείς αντιδράσεις και (για χάρη της ανθρώπινης ευημερίας) προσωρινά τουλάχιστον να ζείτε στο ανώτατο σημείο της έφεσής σας.

Δεύτερο, έχετε εκπαιδευθεί στην πίστη ότι κάθε πληροφορία που έδωσα αναφορικά με τη σχέση του Βούδα και του Χριστού και της Ιεραρχίας, της Ανθρωπότητας και της Σαμπάλλα θα αποτελέσει τμήμα της επερχόμενης νέας παγκόσμιας θρησκείας και ότι το θέμα των Μεγάλων Προσεγγίσεων θα αποτελέσει τα βασικά θεμελιώδη της μελλοντικής πνευματικής διδασκαλίας. Αυτό πρέπει να το έχετε επίσης

κατά νου, γιατί το έργο που σας ζητείται να κάνετε στις ερχόμενες δύο Πανσελήνους και στη διάρκεια των λιγότερο σημαντικών πανσελήνων του έτους δεν σχετίζεται μόνο με την τωρινή επείγουσα κατάσταση, αλλά σχετίζεται επίσης εποικοδομητικά με τη μελλοντική πίστη της ανθρωπότητας. Να το έχετε αυτό επίσης κατά νου.

Θα σημειώσετε πως ό,τι είπα αφορά τις νοητικές σας στάσεις και τις συναισθηματικές σας αντιδράσεις στις τωρινές παγκόσμιες υποθέσεις. Αφορά επίσης την ψυχική σας ένταση, την προθυμία σας να υποστείτε την ψυχική ένταση και την ικανότητά σας να αποτελείτε τμήμα της μεγάλης αλυσίδας των μεσολαβητών που καλούνται σήμερα να υπηρετήσουν τη φυλή σε μια ώρα επείγουσας ανάγκης. Αφορά την οργάνωσή σας σαν ολοκληρωμένη προσωπικότητα σε σχέση με την ψυχή σας και την ανθρωπότητα· περιλαμβάνει την αναγνώριση του έργου που *μπορείτε* να κάνετε από το σημείο της ολοκλήρωσης. Θα σας ζητούσα να συλλογισθείτε προσεκτικά αυτή την παράγραφο, δηλώνοντας τις δυνατότητες του έργου σας.

Σας καλώ σε μια περίοδο καθαρής σκέψης. Δεν ζητώ να διαμορφώσω την πολιτική σας προσέγγιση στη ζωή, αλλά ζητώ να σας βοηθήσω να δείτε την ανθρωπότητα και την ευημερία της –όχι μόνο με όρους του έθνους σας ή της πολιτικής σας ομάδας– αλλά με όρους του συνόλου και όπως εμείς, οι δάσκαλοι στην εσωτερική πλευρά, είμαστε αναγκασμένοι να τη βλέπουμε. Ζητώ να σας δω να απελευθερώνεστε από την κατάσταση στην οποία έχετε παρασυρθεί από την πολιτική, εθνική ή θρησκευτική προπαγάνδα και να αποφασίσετε για λογαριασμό σας πού πρέπει να σταθείτε σαν ψυχές σε αυτή την παγκόσμια κρίση και σε ποια πλευρά να δώσετε την έμφαση της επιρροής που μπορείτε να χειρισθείτε· θα ήθελα να σημειώσετε πού θα σας οδηγήσει το ανώτατο ιδανικό σας και αν τα ελατήρια των αποφάσεων της ζωής σας και οι στάσεις σας είναι αληθινά αγνές και αναλλοίωτες.

Ζητώ να επισύρω την προσοχή σας μακριά από τα πολλά μικρότερα ζητήματα, τις πολλές κραυγαλέες φωνές και την πλατιά συγκέντρωση στο ανάξιο παρελθόν και τις ανεπιθύμητες όψεις όλων των εθνών (χωρίς εξαίρεση) και να σας βοηθήσω να δείτε με διαύγεια τον κύριο δυαδισμό που υπόκειται της τωρινής παγκόσμιας διαμάχης – δύναμη ενάντια στο δίκιο, υλισμός ενάντια στις ανώτερες αξίες, απελευθέρωση ενάντια στη φυλάκιση, σκληρότητα ενάντια στην τίμια συναλλαγή, ελευθερία και ασφάλεια ενάντια στο φόβο και την επιθετικότητα. Τότε, έχοντας ισορροπήσει αυτά τα ζεύγη των αντιθέτων μέσα στη συνείδησή σας, αποφασίστε πού βρίσκεται η πίστη σας, το ενδιαφέρον σας και η ικανότητά σας να υπηρετείτε και τότε προχωρήστε για να προωθήσετε τους σκοπούς της μιας ή της άλλης από τις δύο ομάδες, αδιάφορο τι κοστίζει, αλλά γνωρίζοντας πού στέκεστε και γιατί στέκεστε εκεί.

Η πιο ειλικρινής προσευχή του συμμαθητή και συνεργάτη σας είναι να επιτραπεί στη θέληση της Σαμπάλλα να εκφρασθεί δια της αγάπης και δια του διαλογισμού της Ιεραρχίας που εργάζεται μέσω όλων των μαθητών, ζηλωτών και ανδρών και γυναικών καλής θέλησης.

Η. ΒΑΘΥΤΕΡΕΣ ΟΨΕΙΣ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥ

(Από το βιβλίο *Μαθητεία στη Νέα Εποχή*, Τομ. ΙΙ, σελ. 197-207)

Αδιάφορο πόσο ψηλά μπορείτε να φτάσετε στην κλίμακα του Όντος, θα διαπιστώσετε –από το τέταρτο βασίλειο της φύσης και πάνω– ότι η τεχνική του διαλογισμού διέπει κάθε διεύρυνση συνείδησης, κάθε καταγραφή του Σχεδίου ή Σκοπού και στην πραγματικότητα ολόκληρη τη διαδικασία της εξελικτικής ανάπτυξης. Είναι μια τεχνική πνευματικής αντίληψης, εστιασμένης προσοχής στο ένα ή το άλλο επίπεδο συνείδησης, καθώς και επινόησης τρόπων επαφής.

Ολόκληρη η Επιστήμη της Επίκλησης και Εφέλκυσης περιέχεται στη λέξη «διαλογισμός»: η επιστήμη αυτή εκτείνεται από την υποκειμενική, ασυνείδητη έκκληση των ανοργάνωτων, άφωνων μαζών, διαμέσου πολλών φάσεων, ωσότου επιτύχει εκείνο τον υψηλό τρόπο επιστημονικής επίκλησης η οποία διέπει την επαφή που γίνεται στην Αίθουσα Συμβουλίου της Σαμπάλλα με εξωπλανητικές πηγές πνευματικής εισροής. Η επαφή αυτή γίνεται με διαλογισμό στη μια ή την άλλη μορφή· αυτή πάλι έχει προοδευτική φύση. Η διατυπωμένη ιδέα του μη πνευματικού ανθρώπου να έρθει σε επαφή με εκείνο που αργότερα θα καθορίσει τη ζωή του και θα οδηγήσει σε βελτίωση της καθημερινής του ζωής με την υλική έννοια, ή θα κάνει δυνατή τη διαβίωση, αποτελεί ίσως την κατώτατη όψη· η στοχαστική, πειραματική σκέψη του επιστήμονα ή καλλιτέχνη είναι μια άλλη μορφή διαλογισμού και ανώτερη σε σκοπό και πρόθεση και η διαλογιστική αυτή διαδικασία διατυπώνεται καλύτερα και έχει (αν σκεφθείτε σωστά) συγκεκριμένες ομαδικές επιπτώσεις. Ο τρόπος με τον οποίο τα Μέλη της Ιεραρχίας και το προσωπικό των Άσραμ Τους φτάνουν σε μια έντονη πνευματική αντίληψη καθώς και σε μια ανιδιοτελή διατύπωση του θείου Σχεδίου που θα εκπληρώσει το θείο Σκοπό στον κόσμο, αποτελεί παρόμοια επέκταση όλων των προηγούμενων διαλογισμών· ενώ η συγκεντρωμένη, διαυγής και δυναμική επίκληση των πνευματικών Όντων που δημιούργησαν –ή ακριβέστερα– σχημάτισαν τη Σαμπάλλα, αποτελεί την ανώτατη μορφή διαλογισμού που είναι δυνατή στον πλανήτη μας.

Θα μπορούσε ακόμη να δηλωθεί ότι ο διαλογισμός είναι εκείνος που ευθύνεται για το μετασχηματισμό της επιθυμίας του συνηθισμένου ανθρώπινου όντος του πλανήτη μας σε πνευματική θέληση, η οποία είναι πάντοτε πράκτορας του Σκοπού. Ο διαλογισμός λοιπόν είναι εκείνος που προκαλεί ατομική, ομαδική και πλανητική ευθυγράμμιση και η ευθυγράμμιση αυτή είναι πάντοτε το πρώτο στάδιο του διαλογιστικού στόχου και το τελικό ή μόνιμο στάδιο που επιτυγχάνεται. Σκεφθείτε το αυτό.

Ο διαλογισμός είναι επίσης εξαλειπτικός στα αποτελέσματά του και (αν μπορώ να χρησιμοποιήσω τέτοιο όρο) *απορρίπτει* από το άτομο και από τον όμιλο εκείνο που είναι ανεπιθύμητο – από τη σκοπιά του άμεσου πνευματικού στόχου.

Ο διαλογισμός είναι ουσιαστικά το ανώτατο όργανο και η τελειοποιημένη σύνοψη της τρίτης θείας όψης, εκείνης της νοήμονος δραστηριότητας και –όπως δήλωσα προηγουμένως– συνεχίζεται από κάθε δυνατή σκοπιά μέσα στον αζεπέραστο δακτύλιο του Παγκόσμιου Νου. Είναι ο ουσιαστικός, θείος Υποκινητής, ο κυρίαρχος δημιουργικός πράκτορας και ο παράγοντας που συγχωνεύει και σμίγει κάθε όψη της μεγάλης Ιεραρχίας του Όντος η οποία σχετίζεται με τη βασική πνευματική φύση του πλανήτη μας: αυτός ήταν η κύρια κληρονομιά μας από το προηγούμενο ηλιακό σύστημα – του Νου ή της Ενεργού Νοημοσύνης.

Ο διαλογισμός φέρνει σε δημιουργική ευθυγράμμιση το ένστικτο, τη διάνοηση και την ενόραση καθώς και τη συνειδητή Ταύτιση. Σχετίζεται (σε μια αξεδιάλυτη ενότητα) τον αποκαλούμενο κατώτερο ή συγκεκριμένο νου, τον ομαδικό νου, τον ιεραρχικό νου και τον παγκόσμιο Νου· οδηγεί σε μια συνειδητή

ευθυγράμμιση των κέντρων του μαθητή καθώς και των τριών πλανητικών Κέντρων· έχει φύση επικλητική, απαιτητική, συγχωνευτική, δεκτική και διανεμητική. Στο μαθητή είναι ο παράγοντας που δημιουργεί ή δομεί την ανταγκάρανα, ελέγχει –μέσω της ψυχής ή της Πνευματικής Τριάδας– το κεφαλικό κέντρο που είναι το σημείο εστίασης, πνευματικής έκκλησης και πνευματικής λήψης· ελέγχει επίσης το κέντρο άζνα (το κέντρο ανάμεσα στα φρύδια) το οποίο στο μαθητή είναι ο κύριος πράκτορας για τη διανομή της πνευματικής ενέργειας.

Στον όμιλο ο διαλογισμός οδηγεί στη συγχώνευση του προσωπικού του ομίλου, στην ενωμένη τους επικλητική έκκληση και –όταν η επίκληση έχει εφελκύσει ανταπόκριση– οδηγεί σε ομαδική δεκτικότητα εκείνου που απαιτήθηκε πνευματικά και έτσι στην πνευματική υπηρεσία του ομίλου.

Στην Ιεραρχία ο διαλογισμός προσλαμβάνει δύο κύριες μορφές και (θα πρέπει να θυμάστε) στο μεγάλο αυτό πνευματικό Κέντρο ο διαλογισμός είναι μια ενστικτώδης συνήθεια και δεν απαιτεί καμιά αναγκαστική διαδικασία:

1. Ο διαλογισμός είναι εκείνος που κινητοποιεί την ιεραρχική ανταπόκριση στην επικλητική έκκληση που υψώνεται από τους τρεις κόσμους και κυρίως στην επικλητική έκκληση που προωθείται συνειδητά από όλους εκείνους που προσεύχονται, προβαίνουν σε μυστικιστική έκκληση και χρησιμοποιούν τη μέθοδο του αποκρυφιστικού διαλογισμού και της άμεσης επίκλησης.
2. Ο διαλογισμός είναι ο ενστικτώδης τρόπος με τον οποίο η Ιεραρχία –σε ανταπόκριση της επίκλησης από τους τρεις κόσμους– προσεγγίζει το ανώτερο Κέντρο, τη Σαμπάλλα· τότε η Ιεραρχία εφελκύνει τις ενέργειες, τα Όντα και την πνευματική εισροή που απαιτεί η ιεραρχική υπηρεσία για το άμεσο μέλλον. Είναι ακόμη –με μια μοναδική έννοια– η τεχνική με την οποία οι ίδιοι οι Διδάσκαλοι προετοιμάζονται για την έκτη μύηση, καθορίζοντας έτσι την Ατραπό της Ζωής πάνω στην οποία θα βρεθούν τελικά και θα περάσουν από εκεί σε ανώτερα κοσμικά καθήκοντα.

Μπορείτε λοιπόν να δείτε γιατί έδωσα τόση έμφαση στον ατομικό σας διαλογισμό, αλλά επίσης έδωσα μεγαλύτερη έμφαση στον ομαδικό διαλογισμό. Ωστόσο προσπάθησα μόνο να στρέψω το ένστικτό σας για πνευματική έκφραση σε επιστημονικές γραμμές· επεδίωξα ακόμη να σας μνήσω σε μια πλανητική τεχνική την οποία όλα τα πλανητικά όντα πρέπει και θα κυριαρχήσουν. Ο διαλογισμός, στην πιο υποτυπώδη του μορφή, είναι το ένστικτο που οδηγεί στην αναγνώριση του φυσικού Ηλίου και διέπει, για παράδειγμα, τη στροφή της πλανητικής φυτικής ζωής προς τον Ήλιο σαν την κυρίαρχη πηγή ζωής της. Στην ενδιάμεση μορφή του είναι εκείνο που αποκαλύπτει στο ζηλωτή και την Ιεραρχία την Καρδιά του Ηλίου και –στην ύψιστη μορφή του– είναι ο τρόπος επαφής που σχετίζει τα ανώτατα Όντα του πλανήτη μας με τον Κεντρικό Πνευματικό Ήλιο. Σε κάθε περίπτωση θα ήθελα να τονίσω ότι η ικανότητα αυτή για διαλογισμό (η πνευματική έκφραση των νοητικών διαδικασιών) εστιάζεται σε ορισμένους ομαδικούς σχηματισμούς που θα μας ωφελούσε να τους εξετάσουμε σε συντομία.

Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι, ενδιάμεσα μεταξύ των μεγάλων πλανητικών κέντρων, μπορεί να βρεθεί ένας όμιλος από εκείνους που μπορούν να διαλογίζονται δημιουργικά· επιλέγονται από καθένα από τα μεγαλύτερα κέντρα και από εκείνους που είναι ήδη εξοικειωμένοι στο διαλογισμό. Θα ήθελα να σταματήσω στο σημείο αυτό και να σας ζητήσω να θυμηθείτε ότι δεν αναφέρομαι εδώ σε θρησκευτικό διαλογισμό, αυστηρά νοούμενο, ή σε εκείνες τις επικλητικές εκκλήσεις για βοήθεια και αρωγή που συνδέονται τόσο στενά στο νου του δυτικού Χριστιανού διανοητή. Αναφέρομαι σε όλους εκείνους οι οποίοι –με ήρεμο στοχασμό, εστιασμένη έκκληση και με αληθινό υπόβαθρο γνώσης– είναι ικανοί να «σκέφτονται διαμέσου» μιας ανώτερης κατάστασης συνείδησης από εκείνης που έχουν κανονικά επίγνωση· στην ανώτερη αυτή κατάσταση φτάνουν σε εκείνες τις ενορατικές και πνευματικές «ανακαλύψεις» που μπορούν να παραγάγουν το σπόρο μιας νέας δημιουργίας, ή που μπορούν να διανοίξουν

(για όσους είναι ακόμη ανίκανοι να διαλογισθούν έτσι) ένα νέο πεδίο *εφικτής επίγνωσης*. Κίνητρο όλων αυτών των ομαδικών διαλογισμών πρέπει να είναι η ανιδιοτελής υπηρεσία: βασικός τόνος όλων αυτών των ομίλων είναι η δημιουργικότητα: όλοι τους αποτελούν εκδηλώσεις της τελειοποιημένης τρίτης όψης της ενεργού νοημοσύνης, μαζί με άλλες αναπτυσσόμενες όψεις: όλοι τους βρίσκονται σε άμεση σχέση ή ευθυγράμμιση με έναν από τους Βούδδες Δράσης που ενσωματώνουν μέσα Τους την ουσία της τρίτης Ακτίνας της Ενεργού Νοημοσύνης δια της οποίας η τρίτη όψη μπορεί να προβληθεί και να εκφρασθεί με επιτυχία. Οι τρεις αυτοί Βούδδες ήταν εκείνοι που συνετέλεσαν στην εκπληκτική και απόκρυφη διαδικασία εφαρμογής της νοητικής αρχής στον πλανήτη μας και οι Οποίοι –μέσω του δημιουργικού Τους διαλογισμού– έφεραν τον πλανήτη μας τη Γη και τον πλανήτη Αφροδίτη σε άμεση ευθυγράμμιση. Αυτό έκανε εφικτό τον ερχομό των Υιών του Νου και το σχηματισμό του τέταρτου βασιλείου της φύσης, της Ανθρωπότητας. Είναι Ενσωματώσεις της ενόρασης και ελέγχουν την εισροή ενορατικής ενέργειας στις διάνοιες των ανθρώπων.

Το σημείο που θα ήθελα να έχετε υπόψη σας είναι ότι οι ενδιάμεσοι αυτοί όμιλοι Εργατών που γνωρίζουν τη δύναμη του διαλογισμού είναι κυρίως δημιουργικοί και ότι η αποτελεσματικότητα της εργασίας Τους καταδεικνύεται στο μεγαλύτερο όμιλο του οποίου εκτελούν τις εντολές και στον όμιλο που επηρεάζεται δημιουργικά από το εκπληρωμένο διαλογιστικό έργο.

Αρκετά περίεργα λόγω του γεγονότος ότι η αρχή του Νου είναι η πέμπτη αρχή, υπάρχουν πέντε κύριοι όμιλοι που λειτουργούν πρωταρχικά μέσω «δημιουργικού και υποστηρικτικού» διαλογισμού. Αυτοί είναι:

1. Ο Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου.
2. Το Άσραμ με το οποίο οι μαθητές του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου μπορεί να συνδέονται.
3. Η Ιεραρχία καθαυτή, το Άσραμ του Σανάτ Κουμάρα.
4. Οι Νιρμανακάγια ή οι «εμπνευσμένοι Ενατενιστές».
5. Η ανώτερη αντιστοιχία των Νιρμανακάγια, που βρίσκουν τη θέση Τους σε σχέση με τη Σαμπάλλα: αυτή είναι ανάλογη με εκείνη των Νιρμανακάγια ως προς την Ιεραρχία.

Το προσωπικό αυτών των ομίλων προέρχεται από τους μεγαλύτερους ομίλους προς τους οποίους είναι ενδιάμεσοι:

1. Ο Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου συγκεντρώνει το προσωπικό του από το μεγάλο πλανητικό κέντρο που ονομάζεται Ανθρωπότητα.
 - α. Τα πιο προχωρημένα μέλη του ομίλου συνδέονται με κάποιο Άσραμ στον αξεπέραστο δακτύλιο της Ιεραρχίας.
 - β. Το μεγαλύτερο Άσραμ, που απαρτίζεται από πολλά Άσραμ, είναι το ολοκληρωμένο προϊόν του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου στη διάρκεια των αιώνων. Αυτή είναι μια δήλωση πλήρους σημαντικών συνεπειών.
2. Οι Νιρμανακάγια συναθροίζουν το προσωπικό Τους από την Ιεραρχία, το δεύτερο μεγάλο πλανητικό κέντρο. Η σχέση Τους με τη Σαμπάλλα δεν είναι εκείνη της σύνδεσης, ούτε είναι ίδια με εκείνη του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου προς την Ιεραρχία. Η κύρια Τους σχέση είναι με το Τρίγωνο των Βουδών Δράσης και εργάζονται υπό τη δημιουργική Τους έμπνευση. Αυτό το ρεύμα έμπνευσης ή της «πλημμυρισμένης με δημιουργικό φως ενέργειας» είναι κάθε στιγμή στη διάθεση της Ιεραρχίας και όποτε χρειαστεί στο δημιουργικό Της έργο: αποτελεί μέρος εκείνης της δυναμικής, γαλβανίζουσας ενέργειας που τρέφει τον ενθουσιασμό του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του

Κόσμου, τους συνενώνει όλους στο Ένα Έργο και τους επιτρέπει να εργάζονται με νοημοσύνη και δημιουργική ικανότητα.

3. Ένα μυστηριώδες σώμα που έχει ονομασθεί «Ανακλαστικά Φώτα»: τα Μέλη του ομίλου αυτού είναι σε κάποιο βαθμό εξωπλανητικά. Συνδέονται με τη Σαμπάλλα και εστιάζουν κοσμική δημιουργική ενέργεια, καθιστώντας την έτσι διαθέσιμη (όταν απαιτείται) στα Μέλη της Αίθουσας Συμβουλίου της Σαμπάλλα. Είναι λίγα όσα χρειάζεται να εξετάσουμε για Αυτούς: είναι οι «Αρωγοί του Κυρίου του Κόσμου» και εκπληρώνουν τους σκοπούς Του όπως διατυπώνονται από Αυτόν στο κοσμικό νοητικό πεδίο.

Το σημείο που ζητώ να τονίσω και που ελπίζω ότι θα παραμείνει στο νου σας, είναι ότι αυτή η τεχνική του *διαλογισμού αποτελεί τον εξέχοντα δημιουργικό πράκτορα στον πλανήτη μας*. Όταν προσπαθείτε σαν άτομα να «οικοδομήσετε τον καινόν άνθρωπον εν Χριστώ» που θα είναι έκφραση του αληθινού πνευματικού σας εαυτού, ο διαλογισμός είναι, όπως γνωρίζετε, ο καλύτερος πράκτοράς σας: αλλά η διαλογιστική εργασία πρέπει να συνοδεύεται από δημιουργική εργασία, αλλιώς είναι καθαρά μυστικιστική και παρότι δεν είναι μάταιη, είναι ωστόσο αρνητική σε δημιουργικά αποτελέσματα.

Τα μέλη του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου συγκεντρώνονται από όλους τους κλάδους της ανθρώπινης δραστηριότητας, από τους οποίους η οργανωμένη θρησκεία δεν είναι παρά ένας. Υπάρχουν επιστήμονες οι οποίοι, απορρίπτοντας βίαια το αναπόδεικτο, δίνουν όμως όσα έχουν σε επιστημονική ικανότητα και γνώση στην υπηρεσία της ανθρωπότητας – ο καθένας στο επιλεγμένο επιστημονικό του πεδίο· υπάρχουν άνθρωποι οικονομικού αναστήματος, οι οποίοι θεωρούν το χρήμα ευθύνη, που πρέπει να διανέμεται με σύνεση στην υπηρεσία των άλλων, όμως η μυστικιστική ή αποκρυφιστική ορολογία μπορεί να μη σημαίνει απολύτως τίποτε για αυτούς: υπάρχουν παιδαγωγοί που κατέχουν συνετές διατυπώσεις της γνώσης και μια εγκυκλοπαιδική κατανόηση της συγκεντρωμένης σοφίας των αιώνων, οι οποίοι επιδιώκουν να τη χρησιμοποιήσουν για να εκπαιδεύσουν τη νεότερη γενιά να ζει όμορφα, εποικοδομητικά και δημιουργικά: υπάρχουν κληρικοί και θρησκευτικοί αρχηγοί (στη μια ή την άλλη από τις παγκόσμιες θρησκείες) που δεν είναι προσκολλημένοι ούτε δεσμευμένοι από τη μορφή: το πνεύμα του φωτός είναι μέσα τους και αγαπούν με νοημοσύνη τους συνανθρώπους τους. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, αν είναι μέλη του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου, θα πρέπει αναπόφευκτα να είναι σκεπτόμενοι διανοούμενοι, θα πρέπει να έχουν δημιουργικούς στόχους, θα πρέπει να είναι αληθινά νοήμονες και θα πρέπει να έχουν προσθέσει *διευρυνόμενη αγάπη* στη νοημοσύνη τους.

Αυτοί οι άνδρες και οι γυναίκες έχουν μια διπλή σχέση: με την υπόλοιπη ανθρωπότητα που ζητούν να υπηρετήσουν, καθώς και με την Ιεραρχία διαμέσου κάποιου Άσραμ – ενός Άσραμ που είναι η πηγή της έμπνευσής τους και των δημιουργικών τους προσπαθειών να σκέφτονται και να εργάζονται.

Ο αποδεγμένος μαθητής στην ομαδική αυτή εργασία βρίσκεται σε συνειδητή επικοινωνία και με τα δύο πλανητικά κέντρα (εκείνο της Ανθρωπότητας και εκείνο της Ιεραρχίας) και η δημιουργική τους σκέψη καθορίζει σε μεγάλο βαθμό τον όμιλο. Πολλοί όμως σε αυτό τον όμιλο έχουν συνείδηση της σχέσης τους με την ανθρωπότητα και της σχεδιασμένης τους υπηρεσίας, αλλά έχουν πλήρη άγνοια της άορατης πηγής της έμπνευσής τους. Αυτό δεν πειράζει, γιατί – αν το κίνητρό τους είναι αγνό, η νοημοσύνη τους οξεία και η διαλογιστική τους ικανότητα επαρκής – σε κάθε περίπτωση δέχονται την έμπνευση και αναπτύσσουν την ενόραση. Εκείνοι στο Νέο Όμιλο Εξυπηρετητών του Κόσμου που μπορούν και πραγματικά διαλογίζονται, είναι οι αληθινοί πράκτορες της υφιστάμενης σχέσης μεταξύ Ιεραρχίας και Ανθρωπότητας. Βέβαια μια τέτοια σχέση πάντοτε υπήρχε και πάντοτε υπήρχαν πολλοί μυστικιστές και λίγοι αποκρυφιστές που υπηρέτησαν σαν αγωγοί της σχέσης: σήμερα ο όμιλος είναι πρόσφατα οργανωμένος και το έργο της επίκλησης και εφέλκησης για πρώτη φορά στην ιστορία είναι ισορροπημένο, ή θα μπορούσατε να πείτε ότι βρίσκεται σε μια βάση πενήντα-πενήντα.

Ο Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου απαρτίζεται πάλι από πλατιά διαφοροποιημένους άνδρες και γυναίκες που συγκεντρώθηκαν από όλα τα έθνη, έχουν πολλές διαφορετικές απόψεις και ακολουθούν πολλά διαφορετικά επαγγέλματα και ιδεολογίες· είναι λοιπόν γνησιότερα αντιπροσωπευτικός της ανθρωπότητας και αληθινότερα δυναμικός από ποτέ πριν.

Όταν το έργο της Επίκλησης φτάσει σε ένα υψηλό στάδιο ανάπτυξης και περάσει το κορυφαίο έτος 1952, θα είναι τότε συνετό να φέρετε στην προσοχή του γενικού κοινού και σε παγκόσμια κλίμακα την πραγματική φύση του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου.

Αυτός ο Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου αποτελεί όψη της παγκόσμιας ανταγκάρανα και δίνει στους σπουδαστές της ανταγκάρανα ένα έγκυρο παράδειγμα της πρόθεσης και του σκοπού της Γέφυρας του Ουράνιου Τόξου, την οποία κάθε μαθητής επιχειρεί συνειδητά να δομήσει. Απαρτίζεται από εκείνους που διείσδυσαν σε συνείδηση προς τα πάνω, σε τέτοια έκταση και ύψος, ώστε η άνοδός τους έγινε επικλητική και παρήγαγε μια κάθοδο από την Ιεραρχία, που συναντά και σμίγει με τις ενέργειες του ανερχόμενου ομαδικού στοχασμού. Οι λέξεις εδώ τείνουν να παρεμποδίζουν, αλλά ο υποδεικνυόμενος οραματισμός θα αποβεί χρήσιμος. Στην περίπτωση του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου δεν είναι μόνο η ανοδική ενέργεια που πρέπει να εξεταστεί· υπάρχει επίσης μια εστίαση της συνείδησης και μια δεκτικότητα που μπορεί να αναπτυχθεί σε σταθερή πρόθεση· αυτή μπορεί να ακολουθηθεί αργότερα από μια αναγνώριση στη συνείδηση του φυσικού εγκεφάλου εκείνου που συνέβη. Μη λησμονείτε ότι –λεπτομερώς– ο Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου αποτελείται από τους ακόλουθους ομίλους:

1. Μνημένους και μαθητές που συνιστούν συνειδητά μέρος της Μεγάλης Λευκής Στοάς.
2. Ζηλωτές και μικρότερους μαθητές που συνδέονται με την Ιεραρχία, αλλά που δεν κατέχουν συνήθως εκείνη τη συνέχεια συνείδησης η οποία θα έρθει αργότερα.
3. Εκείνους πάνω στη Δοκιμαστική Ατραπό που δεν συνδέονται ακόμη με την Ιεραρχία· υπόκεινται όμως σε ιεραρχική εντύπωση και είναι αποφασισμένοι να υπηρετούν τους συνανθρώπους τους.
4. Έναν αυξανόμενο αριθμό ανθρώπων που ανταποκρίνονται στον ιδεαλισμό και το σκοπό του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου και οι οποίοι θα ενωθούν γοργά με τον όμιλο.

Η κύρια απαίτηση είναι *Διαλογισμός*, αλλά –όπως γνωρίζετε– δεν είναι κατ' ανάγκη ο καθιερωμένος διαλογισμός των αποκρυφιστικών σχολών και εκκλησιών· η συμμετοχή όμως στον όμιλο απαιτεί την ανάπτυξη στοχαστικού πνεύματος πάνω σε κάποια γραμμή ανθρώπινης κατανόησης· απαιτεί ακόμη τη δύναμη να εστιάζεται η προσοχή σε εκείνο που μπορεί να υπηρετήσει την ανθρωπότητα και μια συμπονετική αναγνώριση της ανθρώπινης ανάγκης. Ο μη σκεπτόμενος άνδρας ή γυναίκα, ή εκείνοι που απορροφήθηκαν εντελώς στις επιχειρήσεις, την πολιτική και τα οικογενειακά δεσμά, δεν μπορούν να αποτελέσουν τμήμα του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου, γιατί ο όμιλος απαιτεί ένα συγκεκριμένο μέτρο αποκέντρωσης· σε αυτό συμβάλλουν γοργά οι συνήθειες του διαλογισμού.

Καθώς τα μέλη του ομίλου αυτού διαλογίζονται και υπηρετούν, θα ανακαλύψουν βαθμιαία ότι αποκτούν επίγνωση ενός εσώτερου ομίλου – του Άσραμ του Διδασκάλου στην ακτίνα του Οποίου βρίσκεται ο ατομικός υπηρέτης. Αυτό αναγκαστικά θα διαφέρει ανάλογα με την ακτίνα· η ακτίνα –πρέπει να θυμάστε– καθορίζει την ποιότητα και τη φύση της υπηρεσίας που θα παρασχεθεί. Ο νεόφυτος παρασύρεται βαθμιαία στο ρυθμό του Άσραμ και ο διαλογισμός του αλλάζει βαθμηδόν και ευθυγραμμίζεται με τον ενστικτώδη και σταθερό ασραμικό διαλογισμό. Πρέπει να θυμάστε ότι ο ασραμικός διαλογισμός είναι ολοκληρωτικά απαλλαγμένος από στοιχεία της προσωπικότητας. Έχει τη φύση ενός σταθερού και αδιάκοπου ομαδικού διαλογισμού πάνω στο Σχέδιο και ιδιαίτερα πάνω σε εκείνη την όψη του Σχεδίου που πρέπει να τεθεί αμέσως σε δράση· αυτό είναι το αναλογούν καθήκον του Άσραμ ή των Άσραμ που αφορά. Αυτή η σταθερή στάση του στοχαστικού διαλογισμού δεν μειώνει κατά κανένα τρόπο την αποτελεσματικότητα

του Άσραμ ή του ατομικού μαθητή, επειδή δύο ή περισσότερες γραμμές σκέψης και διάφορες γραμμές δραστηριότητας είναι ταυτόχρονα δυνατές. Είναι ένα ακόμη μάθημα που μαθαίνει ο μαθητής.

Αργότερα πάλι ο μαθητής στο Άσραμ αποκτά επίγνωση του διαλογισμού που διεξάγεται συνεχώς μέσα στο μεγαλύτερο Άσραμ, την Ιεραρχία. Αυτό είναι το Άσραμ (αν μπορώ να επαναλάβω τη δήλωση) του Σανάτ Κουμάρα, του Κυρίου του Κόσμου. Το μεγάλο αυτό Άσραμ διευθύνεται και ελέγχεται από τον Χριστό. Ο ανατείνων μαθητής αποκτά συνείδηση ενός αχανούς διαλογιστικού ρυθμού που είναι παρόμοιος στο χτύπο του με τη δράση της ανθρώπινης καρδιάς· είναι εξίσου δεκτικός και διανεμητικός, επικλητικός και εφελκυστικός· καθώς εθίζεται στο διαλογιστικό αυτό ρυθμό, μαθαίνει να συνταιριάζει τον ατομικό του διαλογισμό στον εδραιωμένο ρυθμό της Ιεραρχίας· είναι ένα οριστικό βήμα προς τα εμπρός, γιατί ο ιεραρχικός ρυθμός έχει τρομακτική δυναμικότητα – μια δυναμικότητα τόσο μεγάλη που διεισδύει πέρα από τον ιεραρχικό αζεπέραστο δακτύλιο.

Η επίδραση του στοχαστικού αυτού κραδασμού είναι και κατακόρυφη και οριζόντια και η πλατιά αυτή διάχυση οδήγησε στο σχηματισμό εκείνου του μείζονος ομίλου ενατενιστών, των Νιρμανακάγια· εστιάζουν την ιεραρχική επικλητική έκκληση και (για να παραθέσω το *Αρχαίο Σχόλιο*) «τη θέτουν στη μουσική μορφή που θα ευχαριστήσει το αυτί Εκείνου που κατοικεί στο ύψιστο πεδίο». Έπειτα μεταφέρουν τις εστιασμένες ληφθείσες ενέργειες –μετά από κατάλληλο στοχασμό και ενατένιση– στη Σαμπάλλα. Μια από τις λειτουργίες Τους είναι να συσχετίζουν την επικλητική έκκληση της Ιεραρχίας με τον καρμικό νόμο και έτσι καθορίζουν «στη βαθιά σιωπή του ενωμένου έργου Τους» ό,τι μπορεί να είναι εφικτό επειδή δεν παραβιάζει την καρμική πρόθεση και ό,τι είναι προς το παρόν ανέφικτο σε χρόνο και χώρο – τους δύο αυτούς κύριους παράγοντες που διέπονται από τον καρμικό νόμο. Πρέπει να έχουν υπόψη Τους ότι δεν ήρθε ακόμη ο καιρός και «η καρμική εποχή δεν μπορεί ακόμη να απαιτήσει ώστε το αιτούμενο καλό να αποβεί εκπληρωμένο καλό».

Τα μέλη του ομίλου αυτού διαβιβάζουν επίσης στην Ιεραρχία την ανταπόκριση που εφελκύσθηκε από τη Σαμπάλλα. Βρίσκονται συνεχώς σε επαφή με την Αίθουσα Συμβουλίου της Σαμπάλλα. Όπως ακριβώς η Ιεραρχία –στον τωρινό αυτό κύκλο της παγκόσμιας προσπάθειας– εργάζεται μέσω του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου, έτσι και η Σαμπάλλα προωθεί τις προθέσεις της (όσον αφορά την ανθρωπότητα) μέσω αυτού του ομίλου των Νιρμανακάγια. Όλα αυτά υποδηλώνουν μια μεγάλη επικέντρωση του έργου σε σχέση με την επανεμφάνιση του Χριστού.

Μπορείτε λοιπόν να δείτε ότι ένας γιγαντιαίος ομαδικός διαλογισμός συνεχίζεται σε πολλές διαφορετικές φάσεις πάνω στον πλανήτη μας. Όλες οι διαλογιστικές μονάδες και οι στοχαστικοί όμιλοι σχετίζονται μεταξύ τους μέσα από την ενότητα του πνευματικού κινήτρου· επιζητούν στενότερη συνεργασία και προσπαθούν να φέρουν το διαλογιστικό τους έργο –συνειδητά ή ασυνείδητα– σε κατάσταση θετικής παγκόσμιας ηρεμίας, έτσι ώστε η διατύπωση της πνευματικής επιθυμίας να μπορέσει να προωθηθεί με επιτυχία και η λήψη της πνευματικής ενέργειας να μπορέσει να είναι *μια ενωμένη λήψη*.

Συνεπώς, αδελφέ μου, συνεχίζεται μια μεγάλη προσπάθεια ευθυγράμμισης και όταν ο ζηλωτής σαν άτομο μπορεί να διαλογίζεται έτσι ώστε η φωνή του να μπορεί να προσεγγίζει το Νέο Όμιλο Εξυπηρετητών του Κόσμου, τότε ο Όμιλος αυτός θα μπορεί να εντυπώνει το άτομο· μέσα από το τελευταίο μπορεί να προσεγγίζεται η ανθρωπότητα. Μπορεί επίσης να εντυπώνει την Ιεραρχία· τότε οι Ενατενιστές που βρίσκονται σε επαφή με τη Σαμπάλλα, μπορούν να προσεγγίζουν την Ιεραρχία και διαμέσου της Ιεραρχίας μπορεί να εντυπώνεται ο Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου· τότε και μόνο τότε θα φτάσει η στιγμή που θα έρθει ο Χριστός.

Ήδη πάνω στα όρη της μύησης μπορεί να ακουσθεί ο ήχος των βημάτων Του. Εργάζεται τώρα με τους μνημένους Του μέσα στην Ιεραρχία· ο ενωμένος διαλογισμός Τους επιταχύνει το προπαρασκευα-

στικό έργο και οδηγεί επίσης στη μύηση αμέτρητους μαθητές, καθιστώντας τους έτσι πολύ πιο χρήσιμους από ό,τι θα ήταν σε άλλη περίπτωση.

Ο ενωμένος διαλογισμός των μαθητών αυτών συνεργάζεται με εκείνον του Χριστού και των Διδασκάλων και οι ανώτεροι μνημένοι θα εντυπώσουν τα μέλη του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου· εκείνοι που στον τελευταίο αυτό όμιλο είναι, ως μαθητές, μέλη της Ιεραρχίας, αποβαίνουν πράκτορες αυτής της εντύπωσης. Ο διαλογισμός του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου, σε συνάρτηση με τον ιεραρχικό διαλογισμό, θα εντυπώσει αναπόφευκτα τους υιούς των ανθρώπων που επιδιώκουν και λαχταρούν την απελευθέρωση· έτσι ένας μεγάλος αγωγός ή Ατραπός Φωτός δημιουργείται από το συνεργαζόμενο διαλογισμό και πάνω στην Ατραπό αυτή –μιλώντας συμβολικά– θα έρθει ο Χριστός.

Θ. Η ΕΞΑΠΛΗ ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΑΓΑΠΗΣ

(Από το βιβλίο *Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις*, σελ. 618-20)

Η ενέργεια της αρμονίας μέσω διαμάχης βρίσκεται υπό τον έλεγχο ή την επιρροή της ενέργειας της δεύτερης Ακτίνας της Αγάπης-Σοφίας. Όσον αφορά την ανθρωπότητα σαν σύνολο, η διαμάχη των ιδεών και της συναισθηματικής επιθυμίας είναι σήμερα τόσο οξεία ώστε τελικά θα εξαντληθεί και οι άνθρωποι θα στραφούν με ανακούφιση και με λαχτάρα να ξεφύγουν από μεγαλύτερη ταραχή στις ορθές ανθρώπινες σχέσεις· αυτό θα αποτελέσει την πρώτη μεγάλη ανθρώπινη απόφαση που θα οδηγήσει στην τόσο επιθυμητή αρμονία. Η στάση των μαζών θα τείνει τότε σταθερά προς την αρμονία, λόγω του έργου των ανδρών και γυναικών καλής θέλησης, καθώς επιτελούν «τη διάχυση της αγάπης του Θεού στις καρδιές των ανθρώπων».

Φθάσαμε πλέον σε ένα σημείο όπου το αναπόφευκτο της επιστροφής του Χριστού εδραιώθηκε επιστημονικά και υπό το νόμο· συνιστά μια κλήση που δεν μπορεί να αρνηθεί και στην οποία πρέπει να υπακούσει. Η τέταρτη αυτή Ακτίνα της Αρμονίας μέσω Διαμάχης εργάζεται (όσον αφορά τη μυητική διαδικασία) μέσω της καρδιάς ή μέσω ό,τι οι εσωτεριστές αποκαλούν «καρδιακό κέντρο» – το εστιακό σημείο δια του οποίου μπορεί να ρέει η ενέργεια της αγάπης. Όταν ο Χριστός θεμελιώσει το εστιακό Του σημείο στη Γη, θα έχει τη φύση ενός μικροσκοπικού καρδιακού κέντρου δια του οποίου η αγαπητική ενέργεια της Ιεραρχίας θα μπορεί να ρέει διαρκώς. Η αρμονία (την οποία παράγει η Αρχή της Διαμάχης) προκαλεί μια ευθυγράμμιση, έτσι ώστε η αγάπη –κυλώντας από την Καρδιά του Θεού– να εισέλθει στις καρδιές των ανθρώπων· έτσι ώστε η Ιεραρχία (που είναι το καρδιακό κέντρο ή ο τόπος όπου επικρατεί η αγάπη πάνω στον πλανήτη μας) να έρθει σε σχέση με την ανθρωπότητα· έτσι ώστε ο Νέος Όμιλος Υπηρετών του Κόσμου (που εφαρμόζει την αγάπη του Θεού και φωτίζεται από τη Διάνοια του Θεού) να έρθει επίσης σε σχέση με τους άνδρες και τις γυναίκες καλής θέλησης σε όλες τις χώρες, των οποίων χρέος είναι να κάνουν τις καρδιές των ανθρώπων ανταποκριτικές και δεκτικές στην αγάπη του Θεού· είναι ένας άλλος τρόπος για να πούμε δεκτικές στη συνείδηση του Χριστού.

Αυτή η ευθυγράμμιση είναι τώρα σε διαδικασία επίτευξης· θα επέλθει αυτόματα όταν η αποτελεσματικότητα της Αρχής της Διαμάχης που προκαλεί απελευθέρωση, αναγνωριστεί γενικά. Έτσι οι καρδιές των ανθρώπων, η καρδιά του πλανήτη, δηλαδή η Ιεραρχία και η καρδιά της Ιεραρχίας, ο Χριστός, βρίσκονται σε κατάσταση θετικής επαφής· όταν αυτός ο αγωγός είναι ανοικτός και ανεμπόδιστος, τότε ο Χριστός θα έλθει. Τίποτε δεν μπορεί να σταματήσει την εμφάνισή Του και –σύμφωνα με το νόμο– δεν μπορεί να στρέψει τα νώτα Του στην παρουσιασθείσα ευκαιρία.

Έτσι τελικά ο Κύριος της Αγάπης –σε ανταπόκριση στην επικλητική κραυγή της ανθρωπότητας που αφυπνίζεται από την Αρχή της Διαμάχης– πρέπει «να προχωρήσει πάλι στον υψηλό τόπο της θυσίας και να βαδίσει ανοιχτά με τους ανθρώπους στη Γη». Η καρδιά Του που ενσωματώνει πράγματι την αγάπη του Θεού, έλκεται από την καρδιά του πλανήτη (την Ιεραρχία) στις καρδιές των ανθρώπων και η απραγία της επιστροφής Του στη Γήινη υπηρεσία στέκει απρόσβλητη και απρόσκοπη. Πάλι σύμφωνα με το νόμο γεννιέται μια βαθιά αισιοδοξία και μπορεί να αναπτυχθεί ορθά.

Το καρδιακό κέντρο της ανθρωπότητας δημιουργείται από το άθροισμα των καρδιών (μιλώντας συμβολικά) όλων εκείνων των ανθρώπων καλής θέλησης (μέσα ή έξω από τις εκκλησίες και ανεξάρτητα από τις πολιτικές τους ιδέες) που υπηρετούν τους συνανθρώπους τους, υποστηρίζουν τα κινήματα για την ανθρώπινη ευημερία, εργάζονται για την εδραίωση ορθών ανθρώπινων σχέσεων και συνεχώς εξουδετερώνουν τη χωριστικότητα του ανθρώπινου νου δια της περιεκτικότητας της θείας αγαπητικής

φύσης. Έχετε συνεπώς σαν εγγύηση της επιστροφής του Χριστού σε δημόσια αναγνώριση την πραγματοποίηση μιας μεγάλης ευθυγράμμισης. Η ευθυγράμμιση αυτή, όταν περατωθεί αποτελεσματικά, θα δημιουργήσει ένα καθαρό αγωγό ή ατραπό επιστροφής ή γραμμή φωτός ή μαγνητική δύναμη μεταξύ:

1. Του κέντρου όπου η θέληση του Θεού είναι γνωστή. Αυτό είναι η Σαμπάλλα όπου πηγάζει η θέληση-για-το-καλό. Αυτή η θέληση-για-το-καλό είναι ουσιαστική αγάπη.
2. Της Ιεραρχίας που είναι το πλανητικό κέντρο της καρδιάς.
3. Του Χριστού, της καθαρής καρδιάς της αγάπης μέσα στην Ιεραρχία.
4. Των μνημένων, μαθητών και ζηλωτών που σχηματίζουν το Νέο Όμιλο Υπηρετών του Κόσμου, επιζητώντας να ενσωματώσουν την αγάπη και το φως που χρειάζονται στον κόσμο σήμερα.
5. Των καρδιών των ανθρώπων καλής θέλησης σε όλες τις χώρες, που ανταποκρίνονται στην αγάπη όπως μπορεί να εκφραστεί δια των ορθών ανθρώπινων σχέσεων.
6. Του εστιακού σημείου δια του οποίου ο Κύριος της Αγάπης θα εργασθεί πάνω στη Γη.

Αν μελετήσετε την εξαπλή αυτή πρόοδο της θείας αγάπης από την ύψιστη εκδήλωση της Θεότητας μέχρι την εμφάνισή της διαμέσου κάποιου εστιακού σημείου στο γνωστό σύγχρονο κόσμο μας, θα σας γίνει φανερό ότι μια πολύ συγκεκριμένη «δομή προσέγγισης» έχει δημιουργηθεί και ότι κατασκευάζεται μια «Ατραπός Επιστροφής» η οποία θα φέρει ανάμεσά μας τον από μακρού αναμενόμενο Χριστό. Τίποτε δεν μπορεί να σταματήσει ή να παρεμποδίσει σήμερα την επιστροφή Του· η απόδειξη αυτής της δομής μπορεί να ιδωθεί παντού.

ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΤΟΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΘΗΤΗ

ΚΡΙΟΣ	Προβάλλω και από το πεδίο του νου κυβερνώ.
ΤΑΥΡΟΣ	Βλέπω και όταν ο οφθαλμός ανοιχτεί, όλα είναι φως.
ΔΙΔΥΜΟΙ	Αναγνωρίζω τον άλλο μου εαυτό και στην ελάττωση αυτού του εαυτού, αναπτύσσομαι και λάμπω.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ	Χτίζω ένα φωτισμένο σπίτι και μέσα σε αυτό κατοικώ.
ΛΕΩΝ	Εγώ Είμαι Εκείνο και Εκείνο είμαι Εγώ.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ	Είμαι η μητέρα και το παιδί. Εγώ Θεός, εγώ ύλη είμαι.
ΖΥΓΟΣ	Επιλέγω το Δρόμο που οδηγεί μεταξύ των μεγάλων γραμμών δύναμης.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ	Είμαι πολεμιστής και από τη μάχη βγαίνω θριαμβευτής.
ΤΟΞΟΤΗΣ	Βλέπω το στόχο. Φτάνω αυτόν το στόχο και τότε βλέπω έναν άλλο.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ	Χάνομαι σε φως επουράνιο, ωστόσο σε αυτό το φως στρέφω τα νώτα.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ	Είμαι το Ύδωρ της Ζωής, που διαχύνεται για όσους διψούν.
ΙΧΘΕΙΣ	Εγκαταλείπω τον οίκο του Πατρός και γυρίζοντας πίσω, σώζω.

Οι βασικοί αυτοί τόνοι για τον μαθητή μπορούν να χρησιμοποιηθούν με τη σειρά σαν σπερματικές σκέψεις για το διαλογισμό εκάστου μηνός την ώρα της πανσελήνου.

I. Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟ

Αυτή η ώρα της Πανσελήνου είναι μια περίοδος όπου οι πνευματικές ενέργειες, με τρόπο μοναδικό, είναι προσιτές και διευκολύνουν μια στενότερη σχέση ανάμεσα στην ανθρωπότητα και την Ιεραρχία. Κάθε μήνα οι ενέργειες που εισρέουν μεταφέρουν τις ιδιαίτερες ιδιότητες του αστερισμού που επηρεάζει τον συγκεκριμένο μήνα. Οι ενέργειες αυτές, καθώς πέφτουν διαδοχικά πάνω στην ανθρωπότητα, εδραιώνουν τις «θείες ιδιότητες» στη συνείδηση του ανθρώπου. Εμείς, σαν ζηλωτές και μαθητές, επιδιώκουμε να διοχετεύσουμε την πνευματική εισροή στις διάνοιες και τις καρδιές των ανθρώπων, και έτσι να δυναμώσουμε το δεσμό ανάμεσα στο ανθρώπινο βασίλειο και το Βασίλειο του Θεού.

Η είσοδος στην Ατραπό της Προσέγγισης είναι δυνατή σε άτομα, σε ομίλους και στην ανθρωπότητα στο σύνολό της σαν μια μονάδα. Ενέργειες, με τις οποίες δεν ερχόμαστε συνήθως ή φυσιολογικά σε επαφή, είναι δυνατό να προσεγγιστούν, να συλληφθούν και να χρησιμοποιηθούν στο χρονικό διάστημα αυτών των Προσεγγίσεων, με την προϋπόθεση ότι ερχόμαστε σε επαφή μαζί τους σε ομαδικό σχηματισμό. Έτσι το άτομο, ο όμιλος και η ανθρωπότητα εμπλουτίζονται και ζωογονούνται.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΤΟΝΟΣ για την προσέγγιση της Ιεραρχίας κατά την Πανσέληνο.

«Εκείνος που ατενίζει το φως και στέκει μέσα στην ακτινοβολία του, χάνει από τα μάτια του τους σκοπούς του κόσμου των ανθρώπων· περνά στο φωτισμένο Δρόμο που οδηγεί στο μεγάλο Κέντρο της Απορρόφησης. Αυτός, όμως, που αισθάνεται την παρόρμηση να περάσει αυτόν τον δρόμο, εντούτοις αγαπά τον αδελφό του που βρίσκεται στο σκοτάδι, στρέφεται πάνω στο στυλοβάτη του φωτός και γυρίζει αντίστροφα.

Ατενίζει προς το σκοτάδι, και τότε τα επτά κέντρα φωτός μέσα του μεταβιβάζουν το φως που ξεχύνεται προς τα έξω και ιδού! η όψη αυτών που βρίσκονται πάνω στο σκοτεινιασμένο μονοπάτι δέχεται αυτό το φως. Ο δρόμος για αυτούς δεν είναι πια τόσο σκοτεινός. Πίσω από τους μαχητές –ανάμεσα στο φως και στο σκοτάδι– απαστράπτει το φως της Ιεραρχίας».

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ: ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΣΤΟ ΦΩΣ

I. ΟΜΑΔΙΚΗ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ. Βεβαιώνουμε το γεγονός της ομαδικής συγχώνευσης και ολοκλήρωσης μέσα στο κέντρο καρδιάς του νέου ομίλου των εξυπηρετητών του κόσμου, που μεσολαβεί μεταξύ της Ιεραρχίας και της ανθρωπότητας:

Είμαι ένα με τους αδελφούς μου στον όμιλο, και ότι έχω όλα είναι δικά τους.

Είθε η αγάπη που είναι μέσα στη ψυχή μου να διαχυθεί σε αυτούς.

Είθε η δύναμη που είναι μέσα μου να τους ανυψώσει και να τους βοηθήσει.

Είθε οι σκέψεις που δημιουργεί η ψυχή μου να φτάσουν σε αυτούς και να τους ενθαρρύνουν.

II. ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΗ. Προβάλλουμε μια γραμμή φωτεινής ενέργειας προς την πνευματική Ιεραρχία του πλανήτη, την πλανητική καρδιά, το μεγάλο Άσραμ του Σανάτ Κουμάρα και προς τον Χριστό, στην καρδιά της Ιεραρχίας.

Εκτείνουμε τη γραμμή φωτός προς την Σαμπάλλα, το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή.

III. ΑΝΩΤΕΡΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ. Κρατάμε τον ενατενίζοντα νου ανοιχτό στις εξωπλανητικές ενέργειες

που εισρέουν στην Σαμπάλλα και ακτινοβολούνται μέσω της Ιεραρχίας. Χρησιμοποιώντας τη δημιουργική φαντασία επιχειρούμε να δούμε τα τρία πλανητικά κέντρα –Σαμπάλλα, Ιεραρχία, Ανθρωπότητα– να έρχονται βαθμιαία σε ευθυγράμμιση και αλληλεπίδραση.

IV. ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ. Στοχαζόμαστε στην σπερματική σκέψη της αντίστοιχης Πανσελήνου.

V. ΚΑΤΑΣΤΑΛΛΑΞΗ. Με τη χρήση της δημιουργικής φαντασίας, οραματιζόμαστε τις ενέργειες του Φωτός, της Αγάπης και της Θέλησης-για-το-καλό να διαχέονται σε ολόκληρο τον πλανήτη και να αγκυροβολούν πάνω στη Γη σε προετοιμασμένα κέντρα του φυσικού πεδίου μέσω των οποίων θα μπορέσει το Σχέδιο να εκδηλωθεί. (Χρησιμοποιούμε την εξαπλή πρόοδο της θείας Αγάπης σαν την αλληλουχία καταστάλαξης της ενέργειας– Σαμπάλλα / Ιεραρχία / ο Χριστός / ο νέος όμιλος εξυπηρετητών του κόσμου / άνθρωποι καλής θέλησης παντού στον κόσμο / φυσικά κέντρα διανομής).

VI. ΚΑΤΩΤΕΡΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ. Επανεστιάζουμε την συνείδηση, ως όμιλος, μέσα στην περιφέρεια του μεγάλου Άσραμ. Από κοινού εκφωνούμε την βεβαίωση:

Στο κέντρο όλης της Αγάπης στέκω. Από αυτό το κέντρο, Εγώ, η ψυχή, θα κινηθώ προς τα έξω. Από αυτό το κέντρο εγώ, εκείνος που υπηρετεί, θα εργασθώ. Είθε η αγάπη του θείου Εαυτού να διαχυθεί, μέσα στην καρδιά μου, μέσω του ομίλου μου και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Οραματιζόμαστε την κατερχόμενη πνευματική εισροή που απελευθερώνεται από την Σαμπάλλα μέσω της Ιεραρχίας και διοχετεύεται μέσα στην ανθρωπότητα δια του προετοιμασμένου αγωγού. Αναλογιζόμαστε πώς αυτές οι εισερχόμενες ενέργειες εγκαθιδρύουν την «Ατραπό του Φωτός» για τον ερχόμενο Παγκόσμιο Διδάσκαλο, τον Χριστό.

VII. ΔΙΑΝΟΜΗ. Καθώς εκφωνούμε την Μεγάλη Επίκληση, οραματιζόμαστε τη διάχυση του Φωτός, της Αγάπης και της Δύναμης από την πνευματική Ιεραρχία μέσω των πέντε πλανητικών εισόδων (Λονδίνο / Νταρτζήλιγκ / Νέα Υόρκη / Γενεύη / Τόκιο) να ακτινοβολούν τη συνείδηση ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής:

Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού
Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού
Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή
Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων –
Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων
Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί
Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

ΟΜ ΟΜ ΟΜ

Κ. Η ΝΕΑ ΣΕΛΗΝΗ

Τα τελευταία χρόνια, κάθε μήνα, εκτελείται ειδικό έργο κατά τη διάρκεια της φάσης της νέας σελήνης, όπως ακριβώς, τόσο πολύ καιρό, γίνεται στις φάσεις των πανσελήνων. Έτσι, τόσο κατά την πανσέληνο, όσο και κατά τη νέα σελήνη, αποδίδεται παρόμοια έμφαση στο διαλογιστικό έργο για τη διανομή της ενέργειας. Ακριβώς όπως υπάρχει ανώτερο και κατώτερο διάλειμμα στον ετήσιο κύκλο, έτσι και στο μηνιαίο κύκλο, η πανσέληνος εμφανίζεται ως ανώτερο διάλειμμα και η νέα σελήνη ως κατώτερο.

Κατά τη Νέα Σελήνη επικεντρωνόμαστε στον τρόπο με τον οποίο το σχέδιο μπορεί να εκδηλωθεί. Εστιάζουμε στους πολλούς τρόπους με τους οποίους εκπληρώνεται η «δύναμη της μίας Ζωής» και η «αγάπη της μίας ψυχής» μέσω των εξυπηρετητών του κόσμου. Η έμφαση κατά τη Νέα Σελήνη αποδίδεται στην έκφραση και επέκταση της ενέργειας και της έμπνευσης που προσλαμβάνονται κατά τη διάρκεια της πανσελήνου μέσω της αναγνώρισης του έργου των ατόμων και των ομάδων που εμπλέκονται στην αντιμετώπιση της ανάγκης του κόσμου, καθώς υπηρετούν ενεργά σε κάποιο εκ των πολλών τομέων της ανθρώπινης ζωής και αφιερώνονται στην ανύψωση και τον εμπλουτισμό της ποιότητας της ανθρώπινης ζωής πάνω στη Γη.

Έτσι, το θέμα του διαλογισμού κατά τη Νέα Σελήνη είναι: *Ενισχύοντας τα χέρια του Νέου Ομίλου των Εξυπηρετητών του Κόσμου*. Αυτός ο όμιλος απαρτίζεται από όλους τους άνδρες και γυναίκες που εργάζονται για ίσες ευκαιρίες, δικαιοσύνη, περιεκτικότητα και ορθές σχέσεις. Λειτουργεί σε κάθε τομέα της ανθρώπινης προσπάθειας και σε όλα τα μέρη του κόσμου. Τα μέλη του, ως επί το πλείστον αφανώς, λειτουργούν για να ικανοποιήσουν όχι μόνο την ανθρώπινη ανάγκη αλλά την ευημερία όλων των όντων, μέσω κατανόησης της πλανητικής μας αλληλεξάρτησης και της δύναμης που έχει η καλή θέληση, προκειμένου να επέλθουν οι εποικοδομητικές αλλαγές.

Για να συμβάλλει και να ενισχύσει τα χέρια του νέου ομίλου των εξυπηρετητών του κόσμου, το Lucis Productions έχει κάνει την παραγωγή –για λογαριασμό του Φόρουμ Παγκόσμιας Υπηρεσίας– μιας σειράς βίντεο από συνεντεύξεις με εξυπηρετητές που συζητούν πτυχές της εργασίας τους ή του έργου του ομίλου με τον οποίο συνδέονται, έτσι ώστε οι προσπάθειές τους να μπορούν να κοινοποιηθούν ευρύτερα και να υποστηριχθούν. Μεταξύ αυτών συμπεριλαμβάνονται βίντεο με συνεντεύξεις με θέματα: «Κινηματογραφώντας τη Φύση του Θείου», «Οργανική Αρχιτεκτονική: Αρμονία Πνεύματος και Ύλης», «Φυσική Θεραπεία», «Η Δημοκρατία και η Πνευματική Ωθηση που βρίσκεται πίσω της».

Το Φόρουμ Παγκόσμιας Υπηρεσίας σκοπό έχει να επικυρώνει και να ενισχύει το έργο όλων των εξυπηρετητών υπογραμμίζοντας στις ορθές αξίες και τις ορθές σχέσεις που είναι κρίσιμες για την εξέλιξη του πλανήτη μας και κάθε ζωής επάνω του.

Όσο ευθυγραμμίζομαστε, κάθε μήνα, συνειδητά με το ρυθμικό σχέδιο της ενεργειακής ροής, γινόμαστε μέρος μιας πλανητικής διαλογιστικής διαδικασίας που μεταφέρεται σε όλα τα επίπεδα συνείδησης και μας δίδεται η μεγάλη και δημιουργική δυνατότητα να φυτέψουμε τους σπόρους του επερχόμενου πολιτισμού και να προκαλέσουμε τη ζύμωση του νέου πολιτιστικού πλαισίου.

«Το σημείο που επιδιώκω να υπογραμμίσω, και που ελπίζω ότι θα παραμείνει στο νου σας, είναι ότι αυτή η τεχνική διαλογισμού είναι ο σημαντικός δημιουργικός παράγοντας πάνω στον πλανήτη μας. Όταν εσείς ατομικά προσπαθείτε να “χτίσετε ένα νέο εν Χριστώ άνθρωπο”, που θα είναι έκφραση του αληθινά πνευματικού εαυτού σας, ο διαλογισμός είναι, όπως ξέρετε καλά, ο καλύτερος συντελεστής γι αυτό. Όμως η διαλογιστική διαδικασία πρέπει να συνοδεύεται από δημιουργική εργασία, διαφορετικά καθίσταται καθαρός μυστικισμός, που μολονότι δεν είναι ανώφελος, ωστόσο είναι αρνητικός ως προς τα δημιουργικά αποτελέσματα».

(Μαθητεία στη Νέα Εποχή, τόμ. 2, σελ. 202).

Λ. ΕΝΙΣΧΥΟΝΤΑΣ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Αυτός ο διαλογισμός χρησιμοποιείται κατά την περίοδο της Νέας Σελήνης.

I. ΟΜΑΔΙΚΗ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ: *Είμαι ένα με τους αδελφούς μου στον όμιλο και ό,τι έχω είναι όλα δικά τους. Είθε η αγάπη που είναι μέσα στην ψυχή μου να διαχυθεί προς αυτούς. Είθε η δύναμη που είναι μέσα μου να τους ανυψώσει και να τους βοηθήσει. Είθε οι σκέψεις που δημιουργεί η ψυχή μου να φτάσουν ως αυτούς και να τους ενθαρρύνουν.*

II. ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΗ: *Αναγνωρίζουμε τη θέση μας, ως όμιλος, μέσα στο κέντρο της καρδιάς του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου. Προβάλλουμε νοητικά μια γραμμή φωτεινής ενέργειας προς την πνευματική Ιεραρχία, το κέντρο της πλανητικής καρδιάς, προς το Χριστό, «την καρδιά της αγάπης» μέσα στην Ιεραρχία, προς τη Σαμπάλλα, «όπου η θέληση του Θεού είναι γνωστή».*

III. ΑΝΩΤΕΡΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ: *Εστιάζουμε το νου για λίγες στιγμές πάνω στον Πλανητικό ρόλο του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου, που μεσολαβεί μεταξύ της Ιεραρχίας και της ανθρωπότητας και διαλογίζεται το Σχέδιο σε ύπαρξη.*

IV. ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ: *Στοχαζόμαστε πάνω στη σπερματική σκέψη:*

Μέσω της εντύπωσης και της έκφρασης μερικών μεγάλων ιδεών, η ανθρωπότητα πρέπει να οδηγηθεί στην κατανόηση των θεμελιωδών ιδανικών, που κυβερνούν τη νέα εποχή. Αυτός είναι ο μεγαλύτερος στόχος του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου.

V. ΚΑΤΑΣΤΑΛΑΞΗ: *Οραματιζόμαστε την καταστάλαξη της θέλησης-για-το-καλό, την ουσιαστική αγάπη, σε όλο τον πλανήτη. Από τη Σαμπάλλα, μέσω της πλανητικής καρδιάς, την Ιεραρχία, μέσω του Χριστού, το Νέο Όμιλο Εξυπηρετητών του Κόσμου, μέσω των ανθρώπων καλής θέλησης παντού στον κόσμο και τελικά μέσω της καρδιάς και της διανοίας ολόκληρης της ανθρώπινης οικογένειας.*

VI. ΚΑΤΩΤΕΡΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ: *Συλλογιζόμαστε τους πολλούς τρόπους με τους οποίους η «δύναμη της μίας Ζωής» και η «αγάπη της μίας Ψυχής» πραγματοποιούνται στον κόσμο, μέσω των μελών του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου και έτσι δομούν τη «σκεπτομορφή της επίλυσης» των παγκόσμιων προβλημάτων.*

VII. ΔΙΑΝΟΜΗ: *Καθώς εκφωνούμε τη Μεγάλη Επίκληση, οραματιζόμαστε την ανθρώπινη συνείδηση να ακτινοβολεί από το φως, την αγάπη και τη δύναμη:*

Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού
Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού
Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός* να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή
Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων –
Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων
Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί
Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

OM OM OM

Διανέμεται από την

ΣΧΟΛΗ ΑΡΧΕΗΝ

866 United Nations Plaza
Suite 482
New York, NY 10017
U.S.A.

3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
UK

Rue de Stand 40
Case Postale 5323
1211 Geneva 11
SWITZERLAND